

VILNIAUS
FESTIVALIS
2022

VILNIUS
FESTIVAL
2022

26-asis festivalis | 26-th festival

**MUZIKA
KURIA
PASAULĮ
MUSIC
CREATES
THE WORLD**

Birželio 4-28 d. | 4-28 June

Lietuvos nacionalinės filharmonijos Didžiojoje salėje
Lithuanian National Philharmonic Concert Hall

www.vilniusfestival.lt
www.filharmonija.lt
www.nationalphilharmonic.eu

Idėjomis spinduliuojantis Vilniaus festivalis jau 26-erius metus nenuilstamai vykdo savo misiją muzikos galia nušviesti pasaulį. Šiomet šis uždavinys dar sudėtingesnis – muziką priešpriešinti pasaulio griovimui, drauge kurti tarsi milžinišką simfoniją, sklidiną dvasinės harmonijos, gerais jausmais trykštančių daugiabalsių melodijų, įvairiaspalvių tembrų, nuosaičių tempų ir įprastų kasdienių ritmų. Jei tokia gyvenimo muzika lydi mūsų klausytojus, džiaugiamės būdami šviesios, taikios ir kūrybingos visuomenės dalimi.

Siekdamas atkurti sutrūkinėjusį mūsų bendrabūvio audinį, Vilniaus festivalis pasitelkia tankiai išsikerojusius saitus su tolimiausių pasaulio šalių muzikais, festivaliais, koncertų salėmis, tarptautiniais konkursais, o atvykstantys svečiai iš įvairių geografinių platumų sutvirtina neįkainojamą meninės bendrystės jausmą ir atveria kaskart stebinančią kūrybos įvairovę. Šių metų festivalio programa taip pat atspindi platų geografinį mostą – išgirsime išskirtines interpretacijas, kuriamas mūsų talentingųjų tautiečių ir muzikų iš Norvegijos, Suomijos, Švedijos, Italijos, Slovėnijos, Ispanijos, Graikijos, Šveicarijos, Olandijos, JAV.

Kūrybinė partnerystė Vilniaus festivalį sieja su daugeliu žymiausių pasaulio muzikų ir Europos festivalių. Kaip naujausias bendradarbiavimo rezultatas festivalyje įvyks italų kompozitoriaus, festivalio Turine vadovo Nicolos Campogrande's koncerto smuikui ir orkestrui, dedikuoto Lietuvos kameriniam orkestrui, pasaulinė premjera. Toje pačioje programoje girdėsime 2021 m. festivalio užsakymą, didžiulio pasaulinės muzikos bendruomenės dėmesio sulaukusios kompozitorės Žibuoklės Martinaitytės kūrinį „Ex tenebris lux“ ir džiaugsimės nauja jos kūrinių kompaktine plokštele.

Vilniaus festivalis nuo pat pradžių siekė parodyti ryškiausias pasaulio muzikos asmenybes ir kolektyvus, unikalias kūrybines partnerystes. Tad ir šių metų festivalyje pristatome išskirtinius muzikus nuo pačių jauniausių – 2021 m. Fryderyko Chopino ir Yehudi Menuhino konkursų nugalėtojų Alexanderio Gadjevo ir Maríosa Dueñas – iki pasaulyje pripažintų meistrų Thomo Hampsono ir Charles'io Dutoit.

Su Vilniaus festivaliu prasideda vasara. Prasideda ir viena didžiausių muzikos švenčių Lietuvoje, kviečianti Nacionalinėje filharmonijoje susitikti su iškiliais meno meistrais ir įspūdinga muzika, kuri nušviečia kiekvieno sielą ir visą pasaulį.

Linkime šviesių ir įsimintinų Vilniaus festivalio akimirklų!

Vilniaus festivalio rengėjai

For 26 years, the Vilnius Festival has been tirelessly pursuing its mission to enlighten the world with the power of music, always brimming with new ideas. This year, the task is even more challenging: to confront the destruction of the world with music, to create together a huge symphony of spiritual harmony, multi-part melodies bursting with good feelings, multi-coloured timbres, moderate tempos, and ordinary everyday rhythms. If this is the music of life for our listeners, we are happy to be part of a bright, peaceful and creative society.

In order to rebuild the frayed fabric of our existence, the Vilnius Festival draws on its close links with musicians, festivals, concert halls and international competitions from the furthest corners of the world, while the arrival of guests from across the geographical divide reinforces the invaluable sense of artistic community, and opens up a diversity of creativeness that is surprisingly variegated each time. This year's programme also reflects a wide geographical spread: we will hear exceptional performances by our talented compatriots, and also by musicians from Norway, Finland, Sweden, Italy, Slovenia, Spain, Greece, Switzerland, the Netherlands, and the USA.

Creative partnerships link the Vilnius Festival with European festivals and some of the world's most renowned musicians. As the latest result of our cooperation, the Festival will host the world première of a violin concerto dedicated to the Lithuanian Chamber Orchestra by the Italian composer Nicola Campogrande, the artistic director of the MITO SettembreMusica festival in Turin. In the same concert, we will hear Žibuoklė Martinaitytė's *Ex tenebris lux*, commissioned by the 2021 Festival, which has attracted a great deal of attention from the world music community, and we will also be able to appreciate a new CD of her works.

Since the very beginning, the Vilnius Festival has sought to showcase the world's most prominent musical personalities and ensembles, and unique creative partnerships. This year's Festival will include exceptional musicians, from the very youngest, Alexander Gadjevič and María Dueñas, winners of the 2021 Fryderyk Chopin Competition and the Yehudi Menuhin Competition respectively, to world-famous masters such as Thomas Hampson and Charles Dutoit.

Summer begins with the Vilnius Festival. It is also the beginning of one of the biggest musical celebrations in Lithuania, inviting you to the National Philharmonic Concert Hall to meet great musicians and hear spectacular music that brightens the soul of everyone and the whole world.

We wish you a bright and memorable Vilnius Festival!

Organisers of the Vilnius Festival

MUZIKA
KURIA
PASAUĮ

MUSIC
CREATES
THE WORLD

Turinys / Contents

Festivalio kalendorius / Calendar of events..... 10

Koncertai (LT) / Concerts (EN) 14

Bilietų pardavimo informacija / Ticketing information 91

Papildoma informacija lankytojams / Visitor information 91

Birželio 4 d., šeštadienį, 19 val. | June 4, Saturday, 19.00

Vilniaus festivalio pradžios koncertas Muzikos viršūnių susitikimas Vilniuje

Opening of the Vilnius Festival Music Summit in Vilnius

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS

OSLO FILHARMONIJOS CHORAS (Norvegija)

Solistas **ALEXANDER GADJIEV** (fortepijonas; Italija, Slovėnija)

Solistai: **VERA TALERKO** (sopranas), **MARIANNE BEATE KIELLAND** (mecosopranas, Norvegija), **JUOZAS JANUŽAS** (tenoras), **HÅVARD STENSVOLD** (bosas, Norvegija)

Dirigentas **MODESTAS PITRĖNAS**

F. Chopin, W. A. Mozart

LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

OSLO PHILHARMONIC CHOIR (Norway)

Soloist - **ALEXANDER GADJIEV** (piano; Italy, Slovenia)

Soloists: **VERA TALERKO** (soprano), **MARIANNE BEATE KIELLAND** (mezzosoprano, Norway), **JUOZAS JANUŽAS** (tenor), **HÅVARD STENSVOLD** (bass, Norway)

Conductor **MODESTAS PITRĖNAS**

F. Chopin, W. A. Mozart

Birželio 7 d., antradienį, 19 val. | June 7, Tuesday, 19.00

Dar apie Beethoveno genijų. Antti Siirala, Vassilis Christopoulos ir LKO

More About the Genius of Beethoven. Antti Siirala, Vassilis Christopoulos and LCO

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

Solistas **ANTTI SIIRALA** (fortepijonas, Suomija)

Dirigentas **VASSILIS CHRISTOPOULOS** (Graikija)

G. Rossini, L. van Beethoven, F. Mendelssohn

LITHUANIAN CHAMBER ORCHESTRA

Soloist **ANTTI SIIRALA** (piano, Finland)

Conductor **VASSILIS CHRISTOPOULOS** (Greece)

G. Rossini, L. van Beethoven, F. Mendelssohn

Birželio 10 d., penktadienį, 19 val. | June 10, Friday, 19.00

Ne tik Godowsky. Mūza Rubackytė ir Dmitri Makhtin

Not only Godowsky. Mūza Rubackytė and Dmitri Makhtin

MŪZA RUBACKYTĖ (fortepijonas; Lietuva, Prancūzija, Šveicarija)

DMITRI MAKHTIN (smuikas, Olandija)

J. Brahms, L. Godowsky, K. Szymanowsky

MŪZA RUBACKYTĖ (piano; Lithuania, France, Switzerland)

DMITRI MAKHTIN (violin, the Netherlands)

J. Brahms, L. Godowsky, K. Szymanowsky

Birželio 12 d., sekmadienį, 19 val. | June 12, Sunday, 19.00

Dangiškoji skraistė

The Heavenly Veil

KLAIPĖDOS KAMERINIS ORKESTRAS

ŠIAULIŲ KAMERINIS ORKESTRAS „CAMERATA SOLARIS“

Solistas **MINDAUGAS BAČKUS** (violončelė)

V. Čepinskis, J. Tavener

KLAIPĖDA CHAMBER ORCHESTRA

ŠIAULIAI CHAMBER ORCHESTRA CAMERATA SOLARIS

MINDAUGAS BAČKUS (cello)

V. Čepinskis, J. Tavener

Birželio 15 d., trečiadienį, 19 val. | June 15, Wednesday, 19.00

Bacho apoteozė. Andrius Žlabys

Apotheosis of Bach. Andrius Žlabys

ANDRIUS ŽLABYS (fortepijonas; Lietuva, JAV)

J. S. Bach

ANDRIUS ŽLABYS (piano; Lithuania, USA)

J. S. Bach

Birželio 17 d., penktadienį, 19 val. | June 17, Friday, 19.00

Veidrodžių kambarys. Emiliano Gonzalez Toro, Anders Dahlin, „I Gemelli“

Mirror Room. Emiliano Gonzalez Toro, Anders Dahlin, “I Gemelli”

Baroko ansamblis **I GEMELLI** (Prancūzija)

Solistai: **EMILIANO GONZALEZ TORO** (tenoras, Šveicarija),

ANDERS DAHLIN (tenoras, Švedija)

V. Calestani, F. Turini, B. Marini, A. Falconieri, D. Castello, N. Sabbatini ir kt.

I GEMELLI Baroque Ensemble (France)

Soloists: **EMILIANO GONZALEZ TORO** (tenor, Switzerland),

ANDERS DAHLIN (tenor, Sweden)

V. Calestani, F. Turini, B. Marini, A. Falconieri, D. Castello, N. Sabbatini and others

Birželio 19 d., sekmadienį, 19 val. | June 19, Sunday, 19.00

Premjeros laukimas. Sergej Krylov, LKO ir „Giunter Percussion“

Awaiting Première. Sergej Krylov, LCO and “Giunter Percussion”

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

Solistas ir dirigentas **SERGEJ KRYLOV** (smuikas)

Ansamblis **GIUNTER PERCUSSION**

Ž. Martinaitytė, N. Campogrande, G. Bizet-R. Ščedrin

LITHUANIAN CHAMBER ORCHESTRA

Conductor and soloist **SERGEJ KRYLOV** (violin)

GIUNTER PERCUSSION Ensemble (leader Pavel Giunter)

Ž. Martinaitytė, N. Campogrande, G. Bizet-R. Shchedrin

Birželio 22 d., trečiadienį, 19 val. | June 22, Wednesday, 19.00

Pasaulinės šlovės baritonas Thomas Hampsonas dainuoja ir diriguoja Gustavą Mahlerį

World-renowned Baritone Thomas Hampson Sings and Conducts Gustav Mahler

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS

Solistas ir dirigentas **THOMAS HAMPSON** (baritonas, JAV)

G. Mahler

LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

Soloist and conductor **THOMAS HAMPSON** (baritone, USA)

G. Mahler

Birželio 28 d., antradienį, 19 val. | June 28, Tuesday, 19.00

Kelias į žvaigždes. Charles Dutoit, María Dueñas ir LNSO

The Route to the Stars. Charles Dutoit, María Dueñas and the LNSO

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS

Solistė **MARÍA DUEÑAS** (smuikas, Ispanija)

Dirigentas **CHARLES DUTOIT** (Šveicarija)

O. Respighi, F. Mendelssohn, C. Debussy, I. Stravinskij

LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

Soloist - **MARÍA DUEÑAS** (violin, Spain)

Conductor **CHARLES DUTOIT** (Switzerland)

O. Respighi, F. Mendelssohn, C. Debussy, I. Stravinsky

Birželio 4 d., šeštadienį, 19 val.

Vilniaus festivalio pradžios koncertas Muzikos viršūnių susitikimas Vilniuje

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS

(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas Pitrenas)

OSLO FILHARMONIJS CHORAS (Norvegija)

Solistai:

ALEXANDER GADJIEV (fortepijonas; Italija, Slovėnija)

VERA TALERKO (sopranas)

MARIANNE BEATE KIELLAND (mecosopranas, Norvegija)

JUOZAS JANUŽAS (tenoras)

HÅVARD STENSVOLD (bosas, Norvegija)

Dirigentas **MODESTAS PITRĖNAS**

June 4, Saturday, 19.00

Opening of the Vilnius Festival Music Summit in Vilnius

LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

(artistic director and principal conductor Modestas Pitrenas)

OSLO PHILHARMONIC CHOIR (Norway)

Soloist: **ALEXANDER GADJIEV** (piano; Italy, Slovenia)

Soloists: **VERA TALERKO** (soprano), **MARIANNE BEATE KIELLAND** (mezzo-soprano, Norway), **JUOZAS JANUŽAS** (tenor), **HÅVARD STENSVOLD** (bass, Norway)

Conductor: **MODESTAS PITRĖNAS**

Programme

FRYDERYK CHOPIN Piano Concerto No. 2 in F minor, Op. 21

WOLFGANG AMADEUS MOZART Great Mass in C minor, KV 427

Programa

FRYDERYK CHOPIN (1810-1849)
Koncertas fortepijonui ir orkestrui Nr. 2 f-moll, op. 21

I. *Maestoso*

II. *Larghetto*

III. *Allegro vivace*

Solistas ALEXANDER GADJIEV (forte pijonas)
LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS
Dirigentas MODESTAS PITRĖNAS

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

Mišios c-moll, KV 427

I. *Kyrie (Andante moderato)*

II. *Gloria*

Gloria in excelsis Deo (Allegro vivace)

Laudamus te (Allegro aperto)

Gratias agimus tibi (Adagio)

Domine Deus (Allegro moderato)

Qui tollis (Largo)

Quoniam tu solus (Allegro)

Jesu Christe (Adagio)

Cum Sancto Spiritu

III. *Credo*

Credo in unum Deum (Allegro maestoso)

Et incarnatus est (Andante)

IV. *Sanctus*

Sanctus Dominus

Hosanna in excelsis

V. *Benedictus*

Benedictus qui venit (Allegro comodo)

Solistai
VERA TALERKO (sopranas)
MARIANNE BEATE KIELLAND (mecosopranas)
JUOZAS JANUŽAS (tenoras)
HÅVARD STENSVOLD (bosas, Norvegija)
OSLO FILHARMONIJOS CHORAS
Dirigentas MODESTAS PITRĖNAS

„Pianistas, turintis retą gebėjimą užhipnotizuoti publiką.“

ALEXANDERIO GADJIEVO pažintis su muzika prasidėjo šeimoje – abu pianisto tėvai dėstė fortepijoną, tad ir pirmasis pianisto mokytojas buvo tėvas. Pirmąsyk su orkestru A. Gadjievas grojo vos devynerių, 10-ies skambino pirmąjį solo rečitalį. Mokslus su pagyrimu baigęs vos 17-os, A. Gadjievas gavo teisę dalyvauti „Premio Venezia“ konkurse, kuriame laukiami tik ryškiausi Italijos talentai. Ten A. Gadjievas tapo nugalėtoju.

Didelę įtaką pianistui darė unikali kultūrinė aplinka – Goricija Italijos šiaurės rytuose, Slovėnijos pasienyje, savotiška kryžkelė, kurioje susitinka skirtingos kultūros, kalbos ir žmonės. Daugiakultūris paveldas girdėti ir pianisto, 2021 m. tapusio prestižinio Fryderyko Chopino pianistų konkurso Varšuvoje II vietos laureatu, interpretacijose. Menininkas žavi savo gebėjimu perimti ir savaip interpretuoti skirtingus stilius, perskaityti individualią kompozitorių muzikos kalbą.

Be F. Chopino konkurso laurų, A. Gadjievas taip pat yra pelnęs pirmąją premiją ir kelis specialiuosius prizus 2021 m. Tarptautiniame Sidnėjaus fortepijono konkurse. Anksčiau yra nugalėjęs 2015 m. vykusiam Hamamatsu, taip pat pelnęs pirmąją premiją 2018 m. Monte Karlo „Fortepijono meistrų“ konkurse.

2019–2021 m. A. Gadjievas buvo atrinktas į BBC „Naujosios kartos“ atlikėjų programą. Tai suteikė menininkui galimybę parengti įrašus keliose prestižinėse Londono studijose, taip pat dalyvauti ryškiausiuose Didžiosios Britanijos klasikinės muzikos festivaliuose, bendradarbiaujant su BBC orkestrais. Tarp svarbiausių festivalių, kuriuose A. Gadjievas teko koncertuoti, minėtini „Verbier“, MiTO festivalis Turine, Bolonijos, Liubianos, Zalcburgo kamerinės muzikos festivaliai. Pianisto skambinimo taip pat klausėsi teatro „La Fenice“, Paryžiaus „Salle Cortot“, „Wigmore Hall“ ir kitų prestižinių salių klausytojai.

A. Gadjievas yra laukiamas svarbiausiuose pasaulio klasikinės muzikos renginiuose, o 2022 m. pabaigoje planuoja 90-ies dienų gastroles Australijoje ir Tolimuosiuose Rytuose.

Parengta pagal www.alexandergadjiev.com

1921 m. suburtas **OSLO FILHARMONIJS CHORAS** nuo pat savo įsikūrimo garsėjo stambios formos vokalinių kūrinių atlikimais. Choro repertuarą sudaro svarbiausios Josepha Haydno, Johannesno Brahmsio, Hectoro Berliozi, Gustavo Mahlerio ir kitų kompozitorių partitūros. Ypatingą įtaką choro formavimuisi turėjo 1969–1975 m. jam vadovavęs Miltiadesas Caridis, kuris ansamblio repertuarą papildė reikšmingiausiais XX a. kūrinių. Ypatingu įvykiu tapo 1978 m. kartu su Londono simfoniniu orkestru, diriguojant Perui Dreieriui, įrašytas Edwardo Griego „Peras Giuntas“. Šis įrašas buvo įvertintas prestižiniu „Edison“ prizų. Nuo 2006 m. Oslo filharmonijos chorui vadovauja „Grammy“ nominantas Øysteinas Fevangas. Šiandien Oslo filharmonijos choras laikomas vienu geriausių chorų Šiaurės Europoje. 2021–2022 m. sezonas Oslo filharmonijos chorui šventinis, šimtasis. Metų pradžioje, pažymėdamas pirmąjį choro koncertą 1922 m. sausį, kolektyvas organizavo savo šimtmečio koncertą.

Latvių solistė, sopranas **VERA TALERKO** vertinama už ypatingo grožio tembrą, puikią intonaciją, platų balso diapazoną ir sceninę individualybę. Dainuoti V. Talerko pradėjo dar darželyje, anksti pradėjo rengti solo pasirodymus. Mokykloje ji mokėsi ne tik dainavimo, bet ir gilinoti į muzikos teoriją. Vėliau jos kelias vedė į Lietuvą, čia, Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, ji 2016 m. baigė dainavimo magistro studijas prof. Astos Krikščiūnaitės klasėje. Solistė koncertuoja Lietuvoje, Latvijoje, Vokietijoje, Austrijoje, Ispanijoje, yra dalyvavusi žymių solistų Violetos Urmanos, Adveno Harrio, kitų meistriškumo kursuose. V. Talerko yra dalyvavusi įvairiuose tarptautiniuose forumuose ir konkursuose: Europos „Liedforum“ (2012, 2013), „Le Strade d'Europa“ (2015, 2016), Rossini festivalis Vildbade (2017). Solistė yra pelniusi Mozarto prizą Tarptautiniame Stenhammaro konkurse (2018), Tarptautinį „BelCanto“ prizą (2017), kitus.

2016–2019 m. V. Talerko dainavo Norvegijos nacionaliniame operos ir baletų teatre, čia sukūrė Amorės (Ch. W. Glucko „Orfėjas ir Euridikė“), Lolos (P. Mascagni „Kaimo garbė“), Fraskitos (G. Bizet „Karmen“), Marcelinos (L. van Beethoveno „Fidelijus“) ir Miuzetės (G. Puccini „Bohema“) vaidmenis. Nuo 2019 m. V. Talerko dainuoja Prahos nacionalinėje operoje.

Tenoras **JUOZAS JANUŽAS** – šviesaus atminimo prof. Virgilijaus Noreikos mokinys, magistro studijas baigęs Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje. Solistas buvo įvertintas įvairiuose dainavimo konkursuose – 2015 m. laimėjo diplomą Tarptautiniame Mykolo Kleopo Oginskio, 2017 m. nugalėjo Stasio Baro dainininkų konkurse. J. Janužas kuria vaidmenis Lietuvos nacionaliniame operos ir baletų teatre, koncertuoja su įvairiais atlikėjais, choralais, orkestrais. Yra sukūręs vaidmenų operose „Ana Bolena“, „Lošėjas“, „Bohema“, „Traviata“, „Madam Baterflai“.

„Tokios charizmos atlikėja – tikras iššūkis kolegoms.“

„Tokios charizmos atlikėja – tikras iššūkis kolegoms“, – taip kritikai apibūdina norvegų mecosopraną **MARIANNE BEATE KIELLAND**. Prestižinio „The Gramophone“ kritikai solistę įvertino už balso grynumą ir ypač platų diapazoną. Norvegijos muzikos akademijos absolventė savo tarptautinę karjerą pradėjo Hanoverio operoje ir nuo to laiko dirba su žymiausiais pasaulio orkestrais ir ansambliais, atlikdama repertuarą, apimantį XVII a., klasicizmo, romantizmo ir šiuolaikinius kūrinius. M. B. Kielland yra bendradarbiavusi su tokiais batutos meistrais kaip Andrew Manze, Herbertas Blomstedtas, Jordi Savallis, Rinaldo Alessandrini ir kiti. 2012 m. mecosopranas buvo nominuota „Grammy“ apdovanojimui „Geriausio klasikinės vokalinės muzikos albumo“ kategorijoje už įrašą „Veslemoy Synsk“, kuriame įrašytas norvegų kompozitoriaus Olavo Antono Thommesso 45 dainų ciklas. Tai vienas iš daugiau nei 50 įrašų, kuriuose girdime M. B. Kielland balsą. Solistė laukiama tiek senosios, tiek šiuolaikinės muzikos scenose.

Bosas-baritonas **HÅVARDAS STENSVOLDAS** dainavimą studijavo Kopenhagos Karališkojoje operos akademijoje, prof. Susannos Eken klasėje, vėliau studijas tęsė Karališkojoje Danijos muzikos konservatorijoje, prof. Ingridos Bjoner ir Håkano Hagegārdo klasėse. Jis yra dainavęs Norvegijos nacionalinėje, Karališkojoje Danijos, Krokuvos operose. Tarp jo sukurtų vaidmenų – Don Žuanas (W. A. Mozarto „Don Žuanas“), Papagenas (W. A. Mozarto „Užburtoji fleita“), Figaras (W. A. Mozarto „Figaro vedybos“), Malatesta (G. Donizetti „Don Paskualė“), kiti. Solistas daug dėmesio skiria šiuolaikinei muzikai, yra dainavęs naujus kompozitorių Kjello Habbestado, Svendo Hvidtfelto Nielseno, Bertilo Palmaro Johanseno, Bengto Perrio, Cecilie Ore, Knuto Vaage's, kitų kūrinius. H. Stensvoldo repertuaras platus – nuo XVII a. baroko kūrinių iki XX a. kompozicijų. Bosas-baritonas yra bendradarbiavęs su dirigentais Giovanni Antonini, Fabio Biondi, Francesco Carti, Marcusu Creedu, Seru Andrew Davisu, Paulu Goodwinu, Andrew Manze. H. Stensvoldas dažnai dainuoja oratorijose, rengia solo rečitalius.

Vieną brandžiausių bei žymiausių Lietuvos kolektyvų **LIETUVOS NACIONALINĮ SIMFONINĮ ORKESTRĄ** 1940 m. įkūrė kompozitorius, dirigentas ir pianistas Balyš Dvarionas, 1964–2015 m. orkestrui dirigavo ir vadovavo Juozas Domarkas, nuo 2015-ųjų rudens kolektyvo meno vadovo ir vyriausiojo dirigento pareigas eina Modestas Pitrenas. Robertas Šervenikas yra antrasis LNSO dirigentas, J. Domarkas yra orkestro garbės dirigentas.

Kolektyvas kasmet surengia apie 50 koncertų Filharmonijos Didžiojoje salėje ir kitose Lietuvos scenose, dažnai gastroliuoja užsienyje. Lankytasi daugelyje Europos šalių, Japonijoje, Pietų Amerikoje, Pietų Korėjoje, grota garsiose salėse, tokiose kaip Vienos „Musikverein“, Kelno, Berlyno filharmonijos, Londono „Barbican Centre“, Frankfurto „Alte Oper“, Stokholmo „Berwaldhallen“ ir Rotušės salė, Amsterdamo „Concertgebouw“, Tokijo „Metropolitan“ ir „Suntory Hall“, Osakos „Festival Hall“, Mumbajaus Nacionalinis scenos menų centras, Tailando kultūros centras, kt.

Orkestrui dirigavo istorinės asmenybės ir pasaulinio garso batutos meistrai, tarp jų B. Dvarionas, Saulius Sondeckis, Jonas Aleksa, Mstislavas Rostropovičius, Krzysztof Penderecki, Justusas Frantzas, Neeme Järvi, Christophas Eschenbachas, Olivier Grangeanas, Mirga Gražinytė-Tyla, kt.

LNSO koncertavo su daugeliu žymių atlikėjų, iš jų minėtini dainininkai Montserrat Caballé, Jessye Norman, Sergejus Larinas, Violeta Urmana, Virgilijus Noreika, pianistai Emilis Gilelsas, Danielis Pollackas, Sergio Tiempo, Mūza Rubackytė, Petras Geniušas, smuikininkai Gidonas Kremeris, Leonidas Koganas, Julianas Rachlinas, Sergejus Krylovas, violončelininkai Mischa Maiskis, Ivanas Monighetti, Davidas Geringas, M. Rostropovičius, altininkas Jurijus Bašmetas.

LNSO įrašų išleista Lietuvoje ir užsienyje („Melodija“, „Marco Polo“, „Col legno“, „Ella Records“, „Naxos“, „Avie Records“). Tarp naujausių garso įrašų – 2020 m. rugpjūtį kompanijos „Naxos“ išleista ukrainiečių kompozitoriaus Valentino Silvestrovo kūrinių kompaktinė plokštelė, kurią įrašant dalyvavo LNSO, dirigentas Christopheris Lyndon-Gee, dainininkė Inna Galatenko ir pianistas Olegas Bezborodko. 2020 m. rudenį pasirodė Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje ir Vilniaus plokštelių studijoje įrašyta bei vokiečių leidybos kompanijoje „Accentus Music“ išleista Arvo Pärto kūrinių kompaktinė plokštelė „Lamentate“ su pianiste Onute Gražinyte, violončelininku Edwardu Kingu ir dirigentu M. Pitrenu. Šiam garso įrašui žymiojo vokiečių muzikos žurnalo „Fono Forum“ kritikai skyrė aukščiausią 5 žvaigždučių įvertinimą. 2021 m. pradžioje prestižinė suomių garso įrašų kompanija „Ondine“ išleido Ž. Martinaitytės kūrybos kompaktinę plokštelę „Saudade“, ją įrašant, be LNSO, tai pat dalyvavo Lietuvos kamerinis orkestras (LKO), dirigentė Giedrė Šlekytė ir pianistas Gabrielius Alekna.

Vienas ryškiausių mūsų šalies dirigentų **MODESTAS PITRĖNAS** nuo 2015 m. rudens yra LNSO vyriausiasis dirigentas ir meno vadovas. 2009–2014 m. jis buvo Latvijos nacionalinės operos (LNO) vyriausiasis dirigentas, 2006–2011 m. – Kauno simfoninio orkestro vyr. dirigentas. Nuo 2018 m. rugpjūčio maestro yra Sankt Galeno (Šveicarija) operos teatro ir simfoninio orkestro vyriausiasis dirigentas. M. Pitrenas kviečiamas diriguoti Lietuvos, Latvijos, Lenkijos, Rusijos, Vokietijos, Suomijos nacionaliniuose operos teatruose, Varšuvos Didžiajame teatre, Diuseldorfo „Deutsche Oper am Rhein“, Maskvos Didžiajame teatre, Sankt Peterburgo filharmonijoje, Berlyno „Deutsche Oper“. 2014 m. jo diriguojama R Wagnerio opera „Rienzi“ tapo vienu svarbiausių „Rygos – Europos kultūros sostinės 2014“ renginių. Maestro yra įrašęs daugiau kaip 15 chorinės ir simfoninės muzikos kompaktinių plokštelių.

Dirigavimą M. Pitrenas studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (prof. L. Abariaus ir prof. J. Domarko kl.) ir Zalcburgo Mozarteume. M. Pitrenas yra LMTA Dirigavimo katedros docentas, kviečiamas dalyvauti tarptautinių konkursų žiuri veikloje. Tarp daugelio kitų dirigentų konkursų, 2003 m. VII G. Fitelbergo konkurse Katovicuose (Lenkija) M. Pitrenas laimėjo I premiją, aukso medalį ir specialų Silezijos filharmonijos orkestro prizą. 2012 m. M. Pitrenui paskirtas aukščiausias Lietuvos apdovanojimas – Nacionalinė kultūros ir meno premija. Už indėlį į Latvijos muzikinę kultūrą maestro yra pelnęs Latvijos muzikos apdovanojimą, jam įteiktas valstybinis apdovanojimas – Latvijos Pripažinimo kryžius. 2015 m. Rygoje jungtinė Baltijos Asamblėjos žiuri jam paskyrė Baltijos Asamblėjos meno premiją. 2019 m. M. Pitrenas apdovanotas ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Karininko kryžiumi.

„Štai jaunuolis, davęs kelią savo natūraliam polinkiu ir be jokių modelių atgaivinęs fortepijoninę muziką.“

Nė vienas instrumentas didžiojo lenkų genijaus neviliojo taip, kaip fortepijonas – dar ir šiandien **Fryderyko Chopino** fortepijoninė muzika yra laikoma grynąja romantinės dvasios išraiška. Vienas ryškiausių to pavyzdžių – F. Chopino **Koncertas fortepijonui ir orkestrui Nr. 2 f-moll, op. 21**. Nors pažymėtas antruoju numeriu, išties tai buvo pirmasis kompozitoriaus parašytas koncertas fortepijonui. Sulaukęs sėkmės Vienoje, F. Chopinas sugrįžo į gimtąją Varšuvą ir ėmėsi kurti kūrinį, kurį vėliau galėtų skambinti gastrolėse. Jį užbaigė 1829 m. rudenį, o kitų metų pavasarį įvyko koncerto premjera Varšuvoje. Koncertas iškart buvo sutiktas entuziastingai, lygiai taip pat šiltai 1832 m. jį pasitiko ir Paryžiaus publika. Šiuo koncertu Chopinas sugebėjo palenkti net vieną įtakingiausių to meto kritikų, François-Josephą Fétisą. „Štai jaunuolis, davęs kelią savo natūraliam polinkiu ir be jokių modelių atgaivinęs fortepijoninę muziką“, – rašė Fétisas. Pirmoji koncerto dalis žavi pagrindinės temos dramatiškumu, antroji primena poetiškuosius Chopino noktiurnus. Pasakojama, kad joje prabyla Chopino neišsakyti jausmai Konstancai Gladkovskai. Koncerto finalas – abejingų nepaliekantis paprastumo ir virtuoziško derinys.

Wolfgango Amadeus Mozarto Mišios c-moll – viena svarbiausių kompozitoriaus partitūrų. Pagarbi kūrinio didybė atliepia tuometes Zalcburgo tradicijas, tačiau taip pat atspindi ir Mozartą veikusias praeities įtakas, ateinančias iš J. Haydno mišių, J. S. Bacho ir G. F. Händelio muzikos. Sakoma, kad rašydamas Mišias c-moll Vienos klasikas buvo giliai pasinėręs į pastarųjų dviejų savo pirmtakų darbus. Šį ciklą, beje, kaip ir vėlesnį *Requiem*, lydi paslapties šydas. Iki šiol muzikos istorikai iki galo nesutaria, apie kokį pažadą, susijusį su mišiomis, Mozartas rašė laiške tėvui Leopoldui. „Aš pažadėjau ir viluosi savo pažadą ištesėti“, – 1783 m. rašė jis. Dauguma visgi sutinka, kad Mozartas kalbėjo apie pažadą žmonai Konstancai, kuri pati buvo puikus sopranas. Apie tai byloja ir ypač virtuoziška mišių ciklo soprano partija. Mozarto Mišiose c-moll didingus chorus keičia rafinuotos arijos, tad kūrinyje galima girdėti ir operinio stiliaus įtakos. Paslapties šydu šį kūrinį apraizgo ir trūkstamos dalys – nėra kelių *Credo* dalių ir *Agnus Dei*. O ir originalus šio kūrinio rankraštis dingio anksti. Vis dėlto Mozarto Mišios c-moll iki šiol yra vienas įspūdingiausių mišių ciklų pavyzdžių Vakarų muzikos istorijoje.

„A pianist with a rare ability to hypnotise an audience.“

“A pianist with a rare ability to hypnotise an audience” is how critics have described **Alexander Gadjiev**, a young piano star, winner of the second prize at the 2021 International Chopin Piano Competition in Warsaw. He will take part in the opening concert of the Vilnius Festival. Having grown up in a family of musicians, the performer fascinates audiences with his distinctive interpretations of the piano repertoire’s quintessential works. Critics emphasise his technical prowess, which puts him at ease playing the most virtuoso opuses. Together with the **Lithuanian National Symphony Orchestra** conducted by maestro **Modestas Pitrenas**, Gadjiev will play Chopin’s Piano concerto No 2 in F minor, Op. 21, one of two piano concertos written by the composer. From its première in Warsaw in the spring of 1830, to the present day, this opus has not ceased to mesmerise, with its purity of expression, the genius of its lyricism, and the allure of the romantic spirit.

After the interval, the opening concert of the 2022 Vilnius Festival will feature Wolfgang Amadeus Mozart’s monumental Mass in C minor. In this performance, the LNSO and the **Oslo Philharmonic Choir**, which recently celebrated its centenary, will collaborate with Lithuanian and Norwegian soloists: the soprano **Vera Talerko**, the mezzo-soprano **Marianne Beate Kielland**, the tenor **Juozas Janužas**, and the bass **Håvard Stensvold**. Talerko and Janužas, soloists of the younger generation, are well known to Lithuanian audiences: Janužas can be heard at the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre, while the Latvian soprano Vera Talerko completed her MA in singing at the Lithuanian Academy of Music and Theatre. The other two guests, Kielland and Stensvold, are renowned Norwegian soloists, particularly admired for their performances of early and contemporary music.

Mozart’s Mass in C minor is one of the composer’s most brilliant works, and is still considered to be one of the most important of the genre. The origins of the work are shrouded in many mysteries, from a promise, probably made to his wife Constanze, which was mentioned in a letter to his father, to several missing movements of the opus, and the early loss of the original score.

Birželio 7 d., antradienį, 19 val.

Dar apie Beethoveno genijų.
Antti Siirala, Vassilis Christopoulos ir LKO

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

(meno vadovas ir dirigentas Sergej Krylov)
Solistas **ANTTI SIIRALA** (fortepijonas, Suomija)
Dirigentas **VASSILIS CHRISTOPOULOS** (Graikija)

June 7, Tuesday, 19.00

More about the Genius of Beethoven. Antti Siirala, Vassilis Christopoulos and the LCO

LITHUANIAN CHAMBER ORCHESTRA

(artistic director and conductor Sergej Krylov)
Soloist: **ANTTI SIIRALA** (piano, Finland)
Conductor: **VASSILIS CHRISTOPOULOS** (Greece)

Programme

LUDWIG VAN BEETHOVEN Piano Concerto No. 3 in C major, Op. 37
FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY Symphony No. 4 in A major, Op. 90 (*Italian*)

Programa

GIOACCHINO ROSSINI (1792-1868)
Operos „Sevilijos kirpėjas“ uvertiūra

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770-1827)
Koncertas fortepijonui ir orkestrui Nr. 3 c-moll, op. 37
Allegro con brio
Largo
Rondo. Allegro

Solistas ANTTI SIIRALA (fortepijonas)

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY (1809-1847)
Simfonija Nr. 4 a-dur, op. 90 („Itališkoji“)
Allegro vivace
Andante con moto
Con moto moderato
Presto and Finale: Saltarello

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS
Dirigentas VASSILIS CHRISTOPOULOS

„Pianistas, išties turintis ką pasakyti.“

„Pianistas, išties turintis ką pasakyti“, – taip kritikai apibūdina suomių menininką **ANTTI SIIRALA**, šiandien laikomą vienu ryškiausių savo kartos suomių pianistų. Jo interpretacijos išsiskiria spalvingumu, melodingomis frazuotėmis ir išraiškingu inteligentiškumu.

Tarptautinio Lidso pianistų konkurso nugalėtojas, jauniausias istorijoje Tarptautinio Beethoveno pianistų konkurso Vienoje laureatas yra muzikavęs kartu su puikiausiais pasaulio dirigentais – Herbertu Blomstedtu, François-Xavieru Rothu, Esa-Pekka Salonenu, Sakari Oramo. Tarp orkestrų, su kuriais Siirala yra grojęs, – Bambergo simfoninis, įvairių Vokietijos radijų orkestrai, Ciuricho „Tonhalle“, Birminghamo miesto simfoninis, Londono filharmonijos, San Fransisko simfoninis ir daugelis kitų. Pianisto karjeros viršukalnės – pasirodymai Berlyno filharmonijos fortepijono serijoje, rečitaliai Liucernos, Rūro fortepijoninės muzikos festivaliuose, Kelno filharmonijoje, Londono „Wigmore Hall“, Amsterdamo „Concertgebouw“ salėse.

Nuo pat Tarptautinio Beethoveno pianistų konkurso Vienoje šis vokiečių kompozitorius užima svarbią vietą A. Siiralos repertuare. Po savo laimėjimo pianistas Helsinkio Sibelijaus akademijoje skambino visą Beethoveno fortepijono repertuarą. A. Siiralos įrašus leidžia tokios leidybinės kompanijos kaip „Sony“ ar „Naxos“, jo įrašai gerai įvertinti „The Gramophone“ kritikų.

Tarp svarbiausių pastarųjų metų įvykių – Thomo Adèso „Trijų lopšinių“ premjera Vokietijoje ir A. Siiralos debiutas Belgrado filharmonijoje, skambinant Edvardo Griego Koncertą fortepijonui a-moll, op. 16.

A. Siirala dėsto Miuncheno aukštojoje muzikos ir teatro mokykloje, nuo 2021 m. rugpjūčio – ir Helsinkio Sibelijaus akademijoje.

Miunchene gimęs, Atėnuose užaugęs dirigentas **VASSILIS CHRISTOPOULOS** šiandien – vienas labiausiai pasaulyje pripažintų Graikijos dirigentų. Jis vertinamas tiek koncertinėje, tiek operos scenoje. 2005–2015 m. V. Christopoulos dirbo Pietvakarių Vokietijos filharmonijos orkestro dirigentu, tuo metu orkestras rengė reikšmingas gastroles Europoje, Kinijoje ir Japonijoje. Nuo 2011 iki 2014 m. dirigentas buvo Atėnų valstybinio orkestro meno vadovu. Šiuo laikotarpiu itin pagerėjo orkestro atlikimo kokybė, todėl V. Christopoulos kritikų kartais yra pavadinamas „didžiuoju reformatoriumi“.

V. Christopoulosui yra tekę diriguoti Mozarteumo, Londono filharmonijos, Korėjos simfoniniam, Vokietijos valstybiniam, Šiaurės Vokietijos ir Vakarų Vokietijos radijo, Prahos radijo ir daugeliui kitų orkestrų.

2017 m. didelės sėkmės sulaukė V. Christopouloso diriguojama Richardo Strausso „Elektra“, kuria naujai atidaryta Graikijos nacionalinė operos salė. 2020 m. dirigentas vadovavo pirmajam Graikijos nacionalinės operos istorijoje Albano Bergo „Voceko“ pastatymui.

Dirigento diskografijoje – pirmasis Nikoso Skalkotto koncertų įrašas, taip pat „Auksinio Orfėjaus“ prizų įvertintas W. A. Mozarto arijų įrašas su prancūzų sopranu Geraldine Casey, kuris 2009 m. buvo pripažintas geriausiu W. A. Mozarto muzikos įrašu.

Nuo 2016 m. dirigentas V. Christopoulos dėsto Frankfurto muzikos ir atlikimo menų universitete.

2022 m. dirigentas debiutuoja San Fransisko operos šimtmečio sezone.

1960 m. profesorius Sauliaus Sondeckio įkurtas **LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS** (LKO) yra vienas iškiliausių ir labiausiai pasaulyje įvertintų mūsų šalies kolektyvų. Nuo 2008 m. LKO meno vadovu ir dirigentu yra žymus smuikininkas virtuozas Sergejus Krylovas.

Šiandien orkestro – Lietuvos atlikimo meno ambasadoriaus – gastrolių maršrutuose užfiksuotos beveik visos Europos šalys, Šiaurės ir Pietų Amerika, Pietų Afrikos Respublika, Japonija, Kinija, Australija, Islandija; tokios scenos kaip Berlyno filharmonijos ir Vienos „Musikverein“, Londono „Royal Festival Hall“ ir Romos „Santa Cecilia“, Amsterdamo „Concertgebouw“ ir Leipcigo „Gewandhaus“, Paryžiaus „Salle Pleyel“, „Salle Gaveau“ ir daugelis kitų. LKO bendradarbiavo su Mstislavu Rostropovičiumi, Gidonu Kremeriu, Jurijumi Bašmetu, David Geringu ir kitais iškiliais menininkais. Gilų pėdsaką jo biografijoje paliko didysis muzikas ir humanistas lordas Yehudi Menuhin.

LKO koncertavo su smuikininkais Julianu Rachlinu, Vadimu Repinu, Sergejumi Krylovu, altininkais Maksimu Rysanovu, Hartmutu Rohde, violončelininkais Misha Maiskiu, Dmitrijumi Šapovalovu, pianistais Mūza Rubackyte, Andriumi Žlabiu, Luku Geniušu, Dmitrijumi Baškiovu, Alessandro Deljavanu, fleitininku Denisu Bouriakovu, dirigentais Ronaldu Zollmanu, Modestu Pitrenu, kompozitoriumi, pianistu ir dirigentu Ezio Bosso. Pastaraisiais metais koncertuota Liuksemburge, Ispanijoje, Šveicarijoje, Slovėnijoje, Lenkijoje, Kinijoje, Italijoje, Kosta Rikoje ir Libane.

Orkestro koncertų programose šalia baroko ir klasicizmo šedevrų svarbią vietą užima šiuolaikinės muzikos interpretacijos. LKO dėmesingas lietuvių kompozitorių kūrybai, dažnai atlieka Mikalojaus Konstantino Čiurlionio, Eduardo Balsio, Juliaus Juzeliūno, Osvaldo Balakausko, Teisučio Makačino, Jono Tamulionio, Algirdo Martinaičio, Mindaugo Urbaičio, Arvydo Malcio, Vidmanto Bartulio, Ramintos Šerkšnytės, Justės Janulytės, Loretos Narvilaitės kūrinius.

LKO įrašė per 100 įvairiausio repertuaro vinilinių ar kompaktinių plokštelių. 2016 m. garsiausia pasaulyje klasikinės muzikos leidėja „Deutsche Grammophon“ išleido pirmąją lietuvių kolektyvo kompaktinę plokštelę, kurioje įrašyti LKO ir Sergejaus Krylovo atliekami Antonio Vivaldi „Metų laikai“, taip pat Koncertai Nr. 8 ir Nr. 9 smuikui ir styginiams. Su šia kompaktine plokšte LKO tapo pirmuoju Lietuvos kolektyvu, patekusių į pasaulinį klasikinės muzikos elitą.

Italų kompozitoriaus **Gioachino Rossini** opera „Sevilijos kirpėjas“ – vienas didžiausių komiškosios operos šedevrų muzikos istorijoje. Praėjus daugiau nei 200 metų po premjeros, šis kūrinys išlieka vienu populiariausių pasaulio operos teatrų repertuaruose, nors savo sėkmės jis sulaukė ne iškart po premjeros. Apie G. Rossini produktyvumą sklendo legendos, o kritikai tvirtina, kad „Sevilijos kirpėją“ kompozitorius sugebėjo parašyti vos per tris savaites.

Tiesa, žymioji operos „**Sevilijos kirpėjas**“ **uvertiūra** iš esmės sukomponuota ankstesnių dviejų Rossini operų – „Aurelianas Palmiroje“ ir „Elžbieta I, Anglijos karalienė“ pagrindu. Uvertiūroje girdima tradicinė itališka schema: pradeda lėta įžanga, po jos eina audringas *Allegro*. Uvertiūroje taip pat galima išgirsti ir žymųjį „Rossini *crescendo*“. „Sevilijos kirpėjo“ uvertiūra – tai lengva, pagauli ir įtraukianti muzika, subtiliai derinanti komišką charakterį ir muzikos ilgaamžiškumą.

„**Tai lūžis, kai jis, išsilaisvinęs iš Mozarto įtakos, tapo Beethovenu.**“

„Tai lūžis, kai jis, išsilaisvinęs iš Mozarto įtakos, tapo Beethovenu“, – taip apie Ludwigo van Beethoveno **Koncertą fortepijonui Nr. 3 c-moll, op. 37**, rašo muzikos istorikai.

Beethoveno koncertai fortepijonui – tarsi kompozitoriaus stiliaus raidos žemėlapis, nuosekliai pasakojantis apie jo stiliaus kaitą. Ankstyviausias Trečiojo koncerto eskizas mus pasiekia dar iš 1796 m., kai Beethovenas keliavo po Prahą ir Berlyną kaip pianistas virtuozas. Tačiau trečiasis koncertas, kaip ir daug kitų kompozitoriaus kūrinių, galutinę formą įgijo tik po kelerių metų.

Iki šiol netrūksta ginčų, kada tiksliai Trečiasis koncertas buvo parašytas, tačiau pirmąkart atliktas tik 1803 m. balandį, pačiam Beethovenui skambinant solo partiją. Pasakojama, kad prieš kūrinio premjerą įvyko tik viena repeticija, o fortepijono partijos kompozitorius net nebuvo iki galo užrašęs.

Tamsoką Trečiojo koncerto charakterį galėjo lemti kūrinio rašymo aplinkybės. Beethovenas jį komponavo pradėjus ryškėti jo klausos problemoms, o kompozitoriui

su tuo buvo ypač sunku susitaikyti. Kita vertus, Trečiasis koncertas atspindi Beethoveno polinkį domėtis naujovėmis – XVIII–XIX a. sandūroje intensyviai tobulėjo pats instrumentas, o kompozitorius dažnai būdavo vienas pirmųjų, eksperimentuojančių su naujomis galimybėmis.

Nepaisant to, kad Trečiasis koncertas rodo jau susiformavusį autentišką Beethoveno stilių, ausylesni klausytojai gali išgirsti pradinės kūrinio temos sąšaukas su Mozarto Koncertu fortepijonui Nr. 24. Gerai žinoma, kad Beethovenas pirmą kartą koncertą išties mėgo, jo įtakos buvo ilgai veikiamas. Tačiau Beethoveno solo fortepijono partija gerokai virtuoziškesnė, muzikos plėtojimo priemonės sudėtingesnės, o koncerto charakteris dramatiškesnis. Lėtoji kūrinio dalis žavi daininga melodija ir galantišku orkestro akompanavimu. O finalas energingas, ryžtingas, tačiau kartu pilnas įtampos – tikras *bethoveniško* charakterio garsinis atspindys.

„Itališkoji simfonija juda į priekį. Tai bus džiaugsmingiausias kada nors mano parašytas kūrinys, ypač – paskutinė dalis. Tik dar nieko nesugalvojau dėl lėtosios dalies, manau, paliksiu ją Neapoliui.“

„Itališkoji simfonija juda į priekį. Tai bus džiaugsmingiausias kada nors mano parašytas kūrinys, ypač – paskutinė dalis. Tik dar nieko nesugalvojau dėl lėtosios dalies, manau, paliksiu ją Neapoliui“, – savo seseriai Fanny rašė kompozitorius **Felixas Mendelssohnas-Bartholdy**, kuris 1830 m. leidosi į 10 mėnesių kelionę po Italiją. Pradėjęs ją Venecijoje, toliau keliavo į Romą, Boloniją, Florenciją, Neapolį, aplankydamas Pompėją, kol galiausiai per Genują ir Milaną grįžo į Vokietiją.

Kompozitorius keliavo stebėdamas itališką kraštovaizdį, religines procesijas, mėgdamasis Italijos saule ir turtinga šalies kultūra, o visus savo įspūdžius fiksavo muzikiniuose eskizuose. Iš jų gimusių savo **Simfoniją Nr. 4 A-dur, op. 90 („Itališkąją“)** F. Mendelssohnas baigė 1833 m. kovo 13 d., lygiai už poros mėnesių pats dirigavo didelės sėkmės sulaukusį kūrinį.

Ši simfonija pavadinta „Itališkąja“ ne dėl stiliaus, o dėl įkvėpimo šaltinio – joje galima girdėti Viduržemio jūros saulės kaitrą, religinę sukauptį, monumentalaus meno ir architektūros sukeltus jausmus ar kaimiškų vietovių neapbrėpiamą plotį.

Visgi kompozitorius iki galo šiuo kūriniu niekada taip ir neliko patenkintas, dusyk „Itališkąją“ peržiūrėjo – 1837 m. ir 1847 m., prieš pat savo mirtį. Galutinė kūrinio versija nuskambėjo 1849 m. Leipcige, grojant „Gewandhaus“ orkestrui.

Pirmoji kūrinio dalis – džiaugsminga, šviesi; po jos girdime religinių procesijų, kurias Mendelssohnas stebėjo Neapolyje, įkvėptą Antrąją; Trečioji dalis – menuetas, o spalvingame finale girdėti itališkų šokių atgarsiai.

Tonight, the Vilnius Festival presents some new names: the Finnish pianist Antti Siirala and the Greek conductor Vassilis Christopoulos perform for the first time with the Lithuanian Chamber Orchestra.

In 1997, at the age of 18, **Antti Siirala** won the International Beethoven Piano Competition in Vienna, to become its youngest laureate in the history of the competition. Beethoven's work forms the central part of his repertoire: he has performed all of Beethoven's piano works at the Sibelius Academy in Helsinki, and has released a number of albums featuring the works of this Viennese classic. Tonight's concert will feature Siirala's rendition of Beethoven's Third piano concerto. The pianist has given concerts in halls such as the Berlin and Cologne philharmonics, London's Wigmore Hall, Zurich's Tonhalle, Amsterdam's Concertgebouw, the Metropolitan Museum in New York, and the Lucerne and Ruhr festivals, and has performed with the London and Helsinki philharmonics, Berlin, Bamberg, San Francisco and Tokyo symphony orchestras, and most German radio symphony orchestras.

Vassilis Christopoulos is one of the best-known Greek conductors, active on both concert and opera stages. His repertoire comprises operas ranging from Baroque to the 21st century. The latest productions include Berg's *Wozzeck*, Shostakovich's *Lady Macbeth of the Mtsensk District*, and Strauss' *Elektra*. Christopoulos opened the new Greek National Opera in Athens with the latter opera.

The conductor has collaborated with the German and Nuremberg state philharmonic orchestras, Hanover, Saarbrücken, Cologne Radio, Prague Radio, Mozarteum, New Japan and Qatar philharmonic orchestras, and Queensland, Flanders, the Loire National Region and many other German and Greek orchestras. In 2013 he was made a Chevalier of the French Ordre des Arts et des Lettres (Order of Arts and Letters).

„Vienas labiausiai pasaulyje pripažintų Graikijos dirigentų.“

Birželio 10 d., penktadienį, 19 val.

**Ne tik Godowsky.
Mūza Rubackytė ir Dmitri Makhtin**

MŪZA RUBACKYTĖ (fortepijonas; Lietuva, Prancūzija, Šveicarija)
DMITRI MAKHTIN (smuikas, Olandija)

June 10, Friday, 19.00

**Not only Godowsky. Mūza Rubackytė
and Dmitri Makhtin**

MŪZA RUBACKYTĖ (piano; Lithuania, France, Switzerland)
DMITRI MAKHTIN (violin; the Netherlands)

Programme

JOHANNES BRAHMS Violin Sonata No. 1 in G major, Op. 78 (*Regensonate*)
LEOPOLD GODOWSKY, pieces for violin and piano from the cycles *12 Impressions*,
Triakontameron, *Waltzes-Poems*
KAROL SZYMANOWSKI, Three Paganini Caprices, Op. 40, for violin and piano

Programa

I

LEOPOLD GODOWSKY (1870-1938)

„Larghetto lamentoso“

„Valse macabre“

„Nocturnal Tangier“

JOHANNES BRAHMS (1833-1897)

Sonata smuikui ir fortepijonui Nr. 1 G-dur, op. 78

*Vivace ma non troppo**Adagio**Allegro molto moderato*

II

LEOPOLD GODOWSKY (1870-1938)

„Avowal“

„Elegija“

Valsas-poema Nr. 1

Valsas-poema Nr. 2

„Viennese“

„Valsas“

„Tyrolean“

KAROL SZYMANOWSKY (1882-1937)

Trys Paganini kaprisai, op. 40

*Kaprisas Nr. 20: Andante dolcissimo. Vivace scherzando**Kaprisas Nr. 21: Adagio (molto espressivo ed affettuoso)**Kaprisas Nr. 24: Thème varié*

Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatė **MŪZA RUBACKYTĖ** – viena svarbiausių Lietuvos muzikinės kultūros ambasadorių pasaulyje. Pianistė yra tarptautinio Liszto–Bartoko pianistų konkurso Budapešte nugalėtoja – šis 1981 m. jos pelnytas įvertinimas buvo pirmasis tokio masto lietuvių pianisto pripažinimas tarptautinėje erdvėje po beveik penkių dešimtmečių, kai pirmuoju tarptautinio konkurso laureatu 1933 m. tapo Stasys Vainiūnas.

M. Rubackytės tarptautinė karjera – įspūdinga. Pianistė yra grojusi daugelyje prestižinių salių, tarp kurių – Paryžiaus „Salle Gaveau“, Bastilijos opera, Londono „Wigmore Hall“, Amsterdamo „Concertgebouw“, Bonos „Beethoven-Haus“, Briuselio konservatorija, Tokijo „Casals Hall“, Ouklando filharmonija, Buenos Airių „Teatro Colón“, Rio de Žaneiro „Teatro Municipal“, daugelis kitų. Pianistė yra grojusi kartu su Lozanos, „Teatro Colón“, Santjago operos, Bretanės, Hjuston, Portlando, Vašingtono, Virdžinijos, Šiaurės Karolinos, Bafalo ir daugeliu kitų aukščiausios klasės Jungtinių Amerikos Valstijų orkestrų.

Ypatingą vietą M. Rubackytės kūryboje užima vengrų kompozitoriaus Ferenzo Liszto interpretacijos, JAV leidinio „Fanfare“ kritikai ją yra pavadinę „viena geriausių gyvųjų Liszto atlikėjų“. M. Rubackytė yra Tarptautinių F. Liszto asociacijų (ILA) biuro narė, kompozitoriaus draugijos Lietuvoje „LiSztuania“ prezidentė, pianistų konkurso „Lisztofonija“ iniciatorė ir globėja. 2012 m. už F. Liszto kūrybos sklaidą pasaulyje Vengrijos kultūros ministerija M. Rubackytę apdovanojo „Pro Hungarica“ prizų.

Pianistės diskografijoje – daugiau nei 30 albumų. Jos įrašytas trigubas F. Liszto „Klajonių metų“ albumas buvo pripažintas visame pasaulyje, puikiai įvertintas „Chicago Tribune“ ir „BBC Music Magazine“. Taip pat M. Rubackytė yra įrašiusi Dmitrijaus Šostakovičiaus „24 preliudus ir fugas“ („Brilliant Classics“), parengusi Ludwigo van Beethoveno, F. Liszto, D. Šostakovičiaus ir kitų kompozitorių koncertų fortepijonui įrašus. 2014 m. M. Rubackytė išleido keturių plokštelių seriją „Great Lithuanian Live Recordings“ („Doron“). Naujausias pianistės ir šios leidybos įmonės bendras darbas – 2021 m. išleistas albumas su Johanneso Brahms'o koncertais fortepijonui nr. 1 ir nr. 2. 2020 m. pianistės įrašyta plokštelė „De la valse á labîme“ („Lyrinx“) buvo įvertinta 41-ojo tarptautinio F. Liszto įrašų vertinimo didžiuoju prizų. Tais pačiais metais leidybos įmonės „Ligia“ išleistas M. Rubackytės interpretuojamų Leopoldo Godowskio ir Karolio Szymanowskio kūrinių albumas gavo prestižinį „Diapason d’Or“ prizą. Naujausias pianistės įrašas, parengtas kartu su smuikininku Dmitrijumi Makhtinu, taip pat skirtas šių dviejų kompozitorių kūrybai, tik šįkart – jų kompozicijoms smuikui ir fortepijonui.

M. Rubackytė nuolat kviečiama dalyvauti tarptautinių žiuri darbe – F. Liszto konkursuose Utrechte ir Veimare, taip pat konkursuose Parmoje, Budapešte, Venecijoje, Klivlande, Pretorijoje. Ji yra Lietuvos muzikos ir teatro akademijos profesorė, meistriškumo kursų veda visame pasaulyje – tiek Europoje, tiek JAV ar Pietų Amerikoje, o ypač dažnai – F. Liszto akademijose Budapešte ir Veimare. M. Rubackytė yra Vilniaus fortepijono festivalio įkūrėja ir meno vadovė.

Tarp daugelio kitų pianistei įteiktų įvertinimų – garbės medalis „Už nuopelnus Lietuvos kultūrai“, Vyriausybės kultūros ir meno premija, Šv. Kristoforo statulėlė, Lietuvos nacionalinė kultūros ir meno premija. 2021 m. pianistė gavo pirmą kartą teiktą Lietuvos nacionalinės filharmonijos apdovanojimą – garbės ženklą „Tarnauju muzikai“.

Pastaraisiais metais pianistės dėmesį patraukė Žasliuose gimusio litvako, vieno geriausių visų laikų pianisto Leopoldo Godowskio kūryba – ji yra viena nuosekliausių jo kūrybos interpretuotojų.

Leopoldo Auerio mokyklos tęsėjas, smuikininkas **DMITRIJUS MAKHTINAS** mokyti muzikos pradėjo ketverių – pirmieji septintos kartos smuiko virtuozo mokytojai buvo jo tėvai. 1990 m. D. Makhtinas pelnė „Jaunųjų muzikų fondo“ stipendiją studijoms Idyllwildo menų akademijoje Kalifornijoje. Tais pačiais metais grojo rečitalius Niujorke, San Fransiske, Los Andžele ir Dalase. Paryžiuje D. Makhtinas debiutavo 1997-aisiais. Smuikininkas yra Niccolo Paganini, Louiso Spohro, Monrealio, Sibelijaus, Pretorijos ir kitų konkursų laureatas.

D. Makhtinui yra tekę griežti kartu su Marselio, Honkongo, Prahos, Paryžiaus radijo, Šveicarijos radijo, kitais žymiais orkestrais, diriguojant Sakari Oramo, Jeanui-Claude'ui Casadesusui, Robertui Trevinui ir kitiems batutos meistrams. Tarp D. Makhtino koncertų salių – Lincolno centras Niujorke, Sankt Peterburgo filharmonija, Paryžiaus „Salle Pleyel“, Amsterdamo „Concertgebouw“ ir daugelis kitų prestižinių scenų. Smuikininkas yra pasirodęs Lisabonos, Nanto „Folles Journees“, Rok d'Anterono, Sen Deni festivalių scenose.

D. Makhtinas yra puikus kamerinės muzikos interpretuotojas. Tarp jo scenos partnerių – Mūza Rubackytė, Aleksandras Kniazėvas, Miguelis da Silva, Renaud Capuçonas ir kiti. Kartu su scenos kolegomis išleisti albumai buvo įvertinti prestižiniais „Choc de la Musique“, „The Gramophone“, „Echo Classic“ ir „Diapason d'Or“ apdovanojimais.

Smuikininkas griežia Jeano-Baptiste'o Vuillaume'o 1863 m. pagamintu smuiku.

Vilniaus festivalio koncerte pianistė Mūza Rubackytė ir smuikininkas Dmitrijus Makhtinas pristato savo naują albumą, dedikuotą Leopoldo Godowskio ir Karolio Szymanowskio kūrybai smuikui ir fortepijonui – 2022 m. kovo pabaigoje pasirodžiusiam leidinyje įrašyta visa L. Godowskio kūryba smuikui. Tai jau antrasis M. Rubackytės albumas, kuriame ji interpretuoja didžiojo litvako ir spalvingojo lenkų kompozitoriaus muziką. Pirmajame, soliniame albume, pianistė supažindino su 1911 m. parašytais kūrinių – didingąja L. Godowskio Sonata fortepijonui ir žavingais K. Szymanowskio preliudais. Minėtas albumas plačiai įvertintas tarptautiniu mastu – pelnė „Diapason d'Or“ apdovanojimą, taip pat aukščiausių prancūzų leidinio „Télérama“ įvertinimą.

Šiame koncerte pristatoma programa atveria *la belle époque* – „gražiosios epochos“ – dvasią, kupiną žavesio, įkvepiančių idėjų ir ypatingos atmosferos. L. Godowskio ir K. Szymanowskio kūriniai, šios programos ašis – tai spalvingas gražiosios epochos kamerinės muzikos peizažas. Šalia šių dviejų autorių taip pat nuskambės gilia romantizmo dvasia persmelkta vokiečių kompozitoriaus **Johanneso Brahmso Sonata smuikui ir fortepijonui Nr. 1 G-dur, op. 78**.

Johannesas Brahmsas Sonata smuikui ir fortepijonui dar žinoma kaip „Regensonata“, arba „Lietaus sonata“. Kompozitorių ją rašyti įkvėpė jo paties anksčiau sukompuzuota daina pagal bičiulio Klausio Grotho tekstą. Tiesą sakant, visos trys kūrinių dalys dalijasi ta pačia tematine medžiaga iš anksčiau parašytų 59-ojo opuso J. Brahms dainų, todėl nestebina sonatos melodingumas. Šią sonatą Brahmsas rašė 1878-1879 m. vasaromis, ją užbaigė jau būdamas brandaus, 46-erių metų amžiaus.

Kritikų teigimu, „Regensonata“ dvelkia tokia pat nostalgija kaip ir Grotho poezija. Vienas įtakingiausių XIX a. muzikos kritikų Eduardas Hanslickas ją pavadino „nuolankiu susitaikymu“. Panašiu metu, beje, Brahmsas rašė ir savo koncertą smuikui, kurį dedikavo žymiam to meto smuikininkui Josephui Joachimui. Nors smuiko sonata minėtam smuikininkui oficialiai dedikuota nebuvo, tačiau manoma, kad būtent šį virtuozą Brahmsas turėjo galvoje kūrinių komponuodamas.

Kai kurie kritikai J. Brahms pirmąją sonatą smuikui ir fortepijonui vadina tiesiog „magiška“ dėl jos didingo švelnumo, kuris sudera su nepaprastu muzikiniu intensyvumu.

Žasliuose gimęs legendinis pianistas ir kompozitorius **Leopoldas Godowskis** buvo vienas įstabiausių savo meto menininkų. Litvakas, kurio gyvenimo kelias iš Žaslių vedė į Vilnių, toliau į Berlyną ir galiausiai į JAV, išskirtiniais gabumais sužibėjo dar vaikystėje – vos penkerių jau rašė muziką, grojo smuiku ir fortepijonu. Pirmąjį koncertą grojo būdamas 9-erių.

Muzikos istorikai neretai L. Godowskį pavadina įspūdingiausiu savamokslu pianistu muzikos istorijoje – nors vaikystėje ir buvo gavęs kelias muzikos pamokas, vėliau trumpai tobulinosi Berlyno Karališkojoje aukštojoje muzikos mokykloje, iš esmės profesionaliai muzikos būsimoji legenda nesimokė. „Būčiau laimingas, galėdamas pasakyti, kad esu Liszto ar kito didžio menininko mokinys – bet nesu. Ilgiau trijų mėnesių nesu mokėsis. Man pasakojo, kad groti fortepijonu pradėjau nesulaukęs dvejų. Manau, kad lakia vaizduotę turėjusi mano šeima išgalvojo šią istoriją. Nežinau, ar kas nors kada mane mokė natų reikšmių, ar kaip naudotis pirštais grojant, ar pats save to išmokiau. Žinau tik tiek, kad nuo penkerių niekas šiame kelyje man nepadėjo“, – yra pasakojęs pats L. Godowskis.

L. Godowskis daugeliui pianistų liko pavyzdžiu, buvo vadinamas „pianistų pianistu“. Net tie, kurių nežavėjo jo interpretacijos, negalėjo nevertinti išskirtinio šio pianisto techninio meistriškumo.

Fortepijoniniame repertuare galima išgirsti L. Godowskio transkripcijų, kitų kompozitorių kūrinių parafrazių, išsiskiriančių techniniais iššūkiais ir išbandančių pianistų galimybių ribas. Vladimiras Horowitzas apie L. Godowskio „Pasakalią“ yra sakęs, esą šiam kūriniui atlikti reikalingos „šešios rankos“. Savo ruožtu, Arturas Rubinsteinas prisipažino, kad L. Godowskio technikai įgyti jam prireiktų 500 metų.

Visgi dar gana mažai pažįstama L. Godowskio kūryba smuikui. Tiesa, šie kūriniai – perdirbti iš jo kompozicijų fortepijonui. „**Avowal**“ – „Poemos nr. 2“ transkripcija smuikui ir fortepijonui. Ciklas „12 impresijų“, publikuotas Niujorke 1916 m., smuikui ir fortepijonui pritaikytas smuikininko Fritzo Kreislerio ir dedikuotas pastarojo žmonai. Šio ciklo dalys „**Valse macabre**“ – tai valsas-procesija, kuriame fortepijonas aidi tarsi varpas; „**Vienesse**“ žavi elegantiška smuiko partija; „**Larghetto lamentoso**“ chromatizmais išdailinta smuiko melodija kontrastuoja su žemo registro akordais fortepijono partijoje. Ši dalis glaudžiai susijusi su L. Godowskio sonata. „**Elegija**“ dinamiška smuiko melodija skęsta fortepijono partijos gelmėje; „**Valsas**“ – žaviai galantiškas, pilnas lengvumo epizodas; o „**Tyrolean**“ – išmaniai sukomponuota liaudiškos muzikos scena.

L. Godowskio „**Triakontameron**“ – 1920 m. L. Godowskio sukomponuotas 30 kūrinių fortepijonui ciklas, kurio kiekviena pjesė parašyta vos per vieną dieną. Ciklo pavadinimą įkvėpė literatūrinis Giovanni Boccaccio šedevras – „Dekameronas“. Ciklo pjesė „**Nocturnal Tangier**“ – tai dedikacija Maroko miestui Tanžerui, kuriame iki dviejų pasaulinių karų taikiai gyveno krikščionys, žydai ir musulmonai. Taip pat koncerto programoje – ir du L. Godowskio **Valsai-poemos**.

Lenkų kompozitoriaus **Karolio Szymanowskio** indėlis į smuiko repertuarą – didžiulis. 1918 m. jis sukomponavo trijų dalių veikalą **Trys Paganini kaprisai, op. 40**, įkvėptą legendinio smuikininko ir kompozitoriaus Niccolò Paganini.

Kompozitorius pasirinko tris kaprisus. 20-ąjį, primenantį valsą, žavintį nepaprastai gražia melodija; 21-ąjį, kuris po K. Szymanowskio prisilietimo skamba tarsi impresionistinis paveikslas; ir 24-ąjį, – vienuolikos variacijų ciklą su finalu. Andre Lischke's teigimu, itin įdomiai šiame cikle panaudojamas fortepijonas, kuris tampa lygiaverčiu smuiko partneriu – tiek tematinio plėtojimo, tiek techninių reikalavimų atžvilgiu. Iš dalies į fortepijoną cikle žvelgiama tarsi į simfoninį orkestrą.

Pirmuosius du kaprisus K. Szymanowskis dedikavo geram bičiuliui, puikiam smuikininkui Pawelui Kochanskiui, o trečiąjį – kitam virtuozui Józefui Ozimińskiui. Kūrinių per premjerą grojo pats K. Szymanowskis kartu su smuikininku Wiktoru Goldfeldu.

K. Szymanowskio Trys Paganini kaprisai nėra paprasta transkripcija – čia puikiai atsiskleidžia individualus lenkų kompozitoriaus stilius, ypatingas dėmesys skiriamas harmonijai.

The illustrious Lithuanian pianist **Mūza Rubackytė**, who lives between Lithuania, France and Switzerland, is a frequent guest at the Vilnius Festival. The pianist's fascination with the oeuvre of the Litvak composer Leopold Godowsky does not fade, and she spreads her musical discoveries related to this composer around the world. Rubackytė has lifted Godowsky's giant Piano sonata in E minor out of obscurity, and played it at the Vilnius and Pažaislis festivals, Paliesius Manor, and at the Pianissimo festival in Brazil, the Tindal Foundation in the Netherlands, and the Salle Gaveau in Paris. The sonata is due to be performed on a tour of Colombia this year, and at summer festivals in France. It was recorded on a CD (*Godowsky/Szymanowsky*, on Ligia) alongside Karol Szymanowski's work, which won the Diapason d'Or, the most important international award in France, and the most prestigious public prize, ffff Event (Télérama), as well as earning favourable reviews in the international press.

There will be another important event for audiences at the Vilnius Festival, the presentation of the CD *Valses Impressions* recorded by Rubackytė and Dmitri Makhtin, a well-known violinist living in the Netherlands. The album continues Godowsky's series and reveals not only some of the most beautiful examples of the chamber repertoire of the Belle Époque, but also Godowsky's entire legacy of music for violin. The presentation of this recording is taking place in various halls around the world, and will significantly enhance this year's Vilnius Festival.

This concert, featuring gems of the chamber repertoire (adding Brahms to Godowsky and Szymanowski), will also introduce the violinist **Dmitri Makhtin**. The winner of prestigious competitions (Kloster Schöntal, Niccolò Paganini, Louis Spohr, Tibor Varga, Montreal, Sibelius, Pretoria), he performs worldwide as a soloist, with orchestras, and as a member of chamber ensembles. His recordings have won the Choc de la Musique, Gramophone, Echo Classic and Diapason d'Or awards.

"I met the violinist thirty years ago, when we were both playing in a concert," says Rubackytė. "Many decades later, I could not forget his special style of playing, reminiscent of the great masters of the past, especially Heifetz. And it's no surprise: Dmitri is a seventh-generation violinist! By the way, for those who are interested, he is a nephew of the composer Anatolijus Šenderovas. I invited Dmitri to a recital I gave in Paris, and when I had the idea to record another CD featuring Godowsky and Szymanowski, I couldn't think of a better violinist for the project. *En passant*, he plays a Guarneri violin."

” I met the violinist thirty years ago, when we were both playing in a concert.

Birželio 12 d., sekmadienį, 19 val.

Dangiškoji skraistė

KLAIPĖDOS KAMERINIS ORKESTRAS

(meno vadovas Mindaugas Bačkus)

ŠIAULIŲ KAMERINIS ORKESTRAS „CAMERATA SOLARIS“

(meno vadovas Vilhelmas Čepinskis)

Solistas **MINDAUGAS BAČKUS** (violončelė)

June 12, Sunday, 19.00

The Heavenly Veil

KLAIPĖDA CHAMBER ORCHESTRA

(artistic director Mindaugas Bačkus)

ŠIAULIAI CHAMBER ORCHESTRA CAMERATA SOLARIS

(artistic director Vilhelmas Čepinskis)

Soloist: **MINDAUGAS BAČKUS** (cello)

Programme

VILHELMAS ČEPINSKIS, Suite for cello and orchestra *Infinitum*
(dedicated to Mindaugas Bačkus)

JOHN TAVENER, *The Protecting Veil* for cello and orchestra

Programa

VILHELMAS ČEPINSKIS (g. 1977)

Siuita violončelei ir orkestrui „Infinitum“ (dedikuota Mindaugui Bačkui)

„Infinitum“ („Begalybė“)

„Somnium“ („Sapnas“)

„De facto“ („Realybė“)

„Sacramento“ („Priesaika. Susitaikymas“)

JOHN TAVENER (1944–2013)

„The Protecting Veil“ („Apsauganti skraistė“) violončelei ir orkestrui

„The Protecting Veil“ („Apsauganti skraistė“)

„The Nativity of the Mother of God“ („Dievo Motinos gimimas“)

„The Annunciation“ („Apreiškimas“)

„The Incarnation“ („Įsikūnijimas“)

„The Lament of the Mother of God at the Cross“ („Dievo Motinos rauda prie kryžiaus“)

„The Resurrection“ („Prisikėlimas“)

„The Formation“ („Dangun ėmimas“)

„The Protecting Veil“ („Apsauganti skraistė“)

Vilniuje gimęs **MINDAUGAS BAČKUS** šiandien – Klaipėdos muzikinės scenos siela. Iš muzikų šeimos kilęs atlikėjas yra laikomas vienu geriausių Lietuvos violončelininkų. Po studijų Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje studijavo Karališkajame muzikos koledže Mančesteryje, kur jo dėstytojais buvo Ralphas Kirshbaumas ir Karine Georgian.

Violončelininkui yra tekę groti kameriniuose orkestruose „Kremerata Baltica“, Lietuvos, Vilniaus, taip pat Lietuvos valstybiniame simfoniniame orkestre. M. Bačkus yra rengęs rečitalius ir kamerinės muzikos koncertus ne tik Lietuvoje, bet ir Didžiojoje Britanijoje, Vokietijoje, Švedijoje, Lenkijoje, JAV, Norvegijoje, Prancūzijoje. Solo jis yra griežęs su Lietuvos kameriniu, Lietuvos valstybiniu simfoniniu, Latvijos nacionalinės operos, Klaipėdos kameriniu ir kitais orkestrais. Šešerius metus M. Bačkus buvo styginių kvarteto „Chordos“ narys, 2005 m. prisijungė prie kintančios sudėties ansamblio „Nepaklusnieji“.

M. Bačkui yra tekę koncertuoti su daugeliu žymių atlikėjų, tarp kurių – David Geringas, Mirga Gražinytė-Tyla, Andresas Mustonenas, Mūza Rubackytė, Reinhardas Goebelis, Geiras Draugsvollas, kiti. Violončelininkas yra griežęs Šveicarijos „Murten Classics“, prestižiniame Montrė, „Klangantrisch“, Vokietijos tarptautiniame „Klaviersrtage Bad Windungen“, Estijoje, Tiūrio „Kevadfestival“ ir „Glasperlenspiel“ festivaliuose, Ciuricho „Tonhalle“, Helsinkio Tempeliaukio bažnyčioje, Berlyno filharmonijos, Sankt Peterburgo Marijos teatro, Bergamo „Teatro Sociale“, Barselonos bei Maljorkos koncertų salėse, festivalyje „Gaida“, Lietuvos nacionalinės filharmonijos ir LDK Valdovų rūmų salėse, kitose prestižinėse salėse ir festivaliuose.

Ypač platus M. Bačkaus muzikinis akiratis. Jo kaip solisto ir kamerinių ansamblių nario repertuare – įvairių epochų muzika violončelei. Nuo seno violončelininkas ypatingą dėmesį skyrė baroko muzikai, buvo vienas grojimo barokine violončele gaivintojų. Tačiau su lygiai tokiu pat užsidegimu violončelininkas atlieka ir XX–XXI a. kūrėjų darbus, yra neabejingas lietuvių kompozitorių kūriniais. Dvi pirmosios violončelininko įrašytos plokštelės buvo paskirtos daugiausia pastarųjų dešimtmečių lietuvių kompozitorių muzikai.

2009 m. M. Bačkus perėmė Klaipėdos kamerinio orkestro meno vadovo pareigas. Jo atėjimas siejamas su orkestro suklestėjimo laikotarpiu, pastebimai pagerėjusia atlikimo kokybe, įsimintinomis interpretacijomis, intriguojančiais programiniais sprendimais.

„Šiam muzikui reikia padėkoti už tai, kad Klaipėda tampa violončelės sostine. Jis nepaiso standartų ir klausytojų sąmonėje kuria naujovišką violončelės įvaidį“, – po 2017 m. M. Bačkaus iniciatyva pirmą kartą Klaipėdoje surengto violončelės festivalio ir konkurso džiūgavo kritikai. Tai – tik viena unikalių violončelininko kūrybinių iniciatyvų. Pastaraisiais metais dėmesį traukia kūrybingi violončelininko projektai bendradarbiaujant su Šeiko šokio teatru, kitais uostamiesčio ir visos Lietuvos menininkais.

2019 m. M. Bačkus gavo „Klaipėdos kultūros magistro“ apdovanojimą, tačiau bene daugiausia apie šią asmenybę pasako tiek kritikų, tiek kolegų ir bičiulių muzikų nuolatos kartojama frazė, kad M. Bačkus – ištis įkvepiantis muzikas.

KLAIPĖDOS KAMERINIS ORKESTRAS (KKO) – vienas dinamiškiausių ir profesionalių Lietuvos kamerinių orkestrų. Kruopščiai formuojamomis programomis ir puikiomis interpretacijomis KKO atveria plačią skirtingų epochų ir žanrų muzikos panoramą, steigia uostamiesčio koncertinio gyvenimo tradicijas.

1992 m. orkestro įkūrimą inicijavo altininkė Liuda Kuraitienė. Ji beveik du dešimtmečius orkestrą ugdė, turtino repertuarą, rūpinosi kolektyvo išlikimu. Dar didesnį postūmį profesionalumo link kolektyvui suteikė 2009 m. jo meno vadovu tapęs violončelininkas Mindaugas Bačkus. Vienas ryškiausių ir įvairiausių savo kartos muzikų į darbą su orkestru žvelgia kaip į „gyvenimo būdą, santykio su muzika filosofiją, kūrybinę bendrystę“. Jo toliaregiškos idėjos įkvėpė kolektyvą svarbiems pokyčiams.

Orkestras neturi nuolatinio dirigento, tačiau išsiskiria ansambliško poįūčiu. KKO yra tekę bendradarbiauti su dirigentais ir solistais Sauliumi Sondeckiu, Robertu Šerveniku, Donatu Katkumi, Vytautu Lukočiumi, Modestu Pitrėnu, Martynu Staškumi, Kasparu Zehnderiu, Aleksandru Markovičiumi, Dante Anzoliniu, David Geringu, Petru Geniušu, Andriumi Žlabiu, Mūza Rubackyte, Luku Geniušu, kitais.

Pastaraisiais metais orkestras nuosekliai gilinasi į baroko muzikos interpretaciją, o kartu skiria ypatingą dėmesį XX ir XXI a. kompozicijoms, lietuvių kompozitorių kūriniais. KKO nuolatos ruošia naujų kūrinių premjeras, o pasaulyje pagarsėjo atlikęs 2010 m. į Guinnesso rekordų knygą įtrauktą pirmą pasaulyje koncertą katei ir kameriniam orkestrui – Mindaugo Piečiaiio „CATcerto“ (2009).

Orkestras ypač daug dėmesio skiria edukacinėms programoms, ugdydamas jaunąją muzikos klausytojų kartą. Su repertuaru plečiasi ir orkestro gastrolių geografija: ne sykį aplankyti įvairūs Lietuvos festivaliai, Vokietija, Lenkija, Ukraina, Latvija, Estija, Suomija, Italija, Šveicarija, Rusija ir kitos užsienio šalys. Pasirodė festivaliuose „Gaida“ Lietuvoje, „Murten Classics“, Montrė, „Klangantrisch“ Šveicarijoje. Taip pat koncertuota Ciuricho „Tonhalle“, Helsinkio Tempeliaukio bažnyčioje, Berlyno filharmonijos, Sankt Peterburgo Marijos teatro, Bergamo „Teatro Sociale“, Barselonos ir Maljorkos koncertų salėse, Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje, Kauno valstybinėje filharmonijoje, LDK Valdovų rūmuose ir kitur.

Parengta pagal Klaipėdos koncertų salės informaciją

ŠIAULIŲ KAMERINIS ORKESTRAS savo istoriją skaičiuoja nuo 1989 m., kai ilgamečio dabartinės Šiaulių Sauliaus Sondeckio menų gimnazijos direktoriaus ir pirmojo Šiaulių kamerinio orkestro vadovo Jono Lamausko iniciatyva jis buvo pertvarkytas iš nuo 1958 m. gyvavusio Šiaulių liaudies simfoninio orkestro. Tuo metu didžioji dalis kamerinio orkestro narių buvo Šiaulių Sauliaus Sondeckio menų gimnazijos, Šiaulių miesto ir apskrities muzikos mokyklų pedagogai.

2005 m. orkestro vadovo pareigas perėmė Borisas Traubas, nuo 2007 iki 2016 m. kolektyvui vadovavo Kauno valstybinio muzikinio teatro dirigentas Jonas Janulevičius, nuo 2016 m. – Ričardas Šumila. Šiuo metu orkestro meno vadovas – smuikininkas virtuozas Vilhelmas Čepinskis. 2021 m. orkestras pakeitė savo pavadinimą ir tapo **CAMERATA SOLARIS**.

Orkestrui „Camerata Solaris“ yra dirigavę žymūs Lietuvos dirigentai: Juozas Domarkas, Saulius Sondeckis, Robertas Šervenikas, Vytautas Viržonis, Modestas Pitrėnas. „Camerata Solaris“ yra tekę bendradarbiauti su solistėmis Gintare Skėryte, Asta Krikščiūnaite, Raminta Vaicekauskaite, Viktorija Miškūnaite, solistais Eduardu Kaniava, Algirdu Janutu, perkusininuku Pavėlu Giunteriu, arfininke Joana Daunyte, kitais. Šiltą ryšį orkestras palaiko su violončelininku David Geringu.

Šiaulių kamerinio orkestro „Camerata Solaris“ repertuare daugiausia yra baroko, klasicizmo ir romantizmo epochų kūrinių. Orkestras groja ir XX-XXI a. autorių kompozicijas – repertuare yra Ąstoro Piazzolos, Arvo Pārto kūrinių, taip pat yra pirmasis šiauliečių kompozitorių Algirdo Bružo, Jono Kebliko kūrinių atlikėjas.

Parengta pagal muzikologo Viktoro Gerulaičio tekstą

Apie smuikininką, kompozitorių, Šiaulių kamerinio orkestro „Camerata Solaris“ meno vadovą **VILHELMĄ ČEPINSKĮ** lordas Yehudi Menuhinas yra sakęs: „Labai talentingas jaunuolis. Jis – ne tik puikus virtuožas, bet ir labai aukštos kultūros smuikininkas. Jo grojimas man priminė fantastišką Jaschos Heifetzo muzikavimą.“ Pirmuoju ir pagrindiniu Kaune gimusio smuikininko pedagogu buvo jo tėvas Stanislovas Čepinskis.

V. Čepinskis su Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestru debiutavo būdamas vos 10 metų. 1991–1992 ir 1994–1997 m. studijavo Juilliardo mokykloje Niujorke. 2004 m. subūrė kamerinį orkestrą, 2005 m. pavadintą „Camerata Klaipėda“ (nuo 2011 m. – „Camerata Palatina Vilnensis“), ir jam vadovavo. Nuo 2019 m. vadovauja Šiaulių kameriniam orkestrui, 2021 m. pervadintam į „Camerata Solaris“.

V. Čepinskis yra koncertavęs tokiose salėse kaip „Carnegie Hall“ Niujorke, Amsterdame „Concertgebouw“, Barselonos ir Madrido nacionalinės koncertų salės. Smuikininkas yra dalyvavęs „Meranofest“, Ankaros, Vestfoldo, Pažaislio, Vilniaus festivaliuose, lordas Y. Menuhinas smuikininką yra kvietęs pasirodyti su Londono simfoniniu orkestru. V. Čepinskis griežė per Švedijos karalienės ir Norvegijos karališkosios šeimos oficialius vizitus Lietuvoje.

Smuikininko diskografijoje – Jeano Sibelijaus Koncertas smuikui ir orkestrui d-moll, Niccolò Paganini Koncertas smuikui ir orkestrui nr. 2 h-moll, Pablo Sarasate's „Karmen fantazija“; kartu su pianiste Guoda Gedvilaite į albumą įrašytos Ludwigo van Beethoveno, Johanneso Brahms'o, Richardo Strausso sonatos smuikui ir fortepijonui.

Muzikas yra pelnęs laurus Tarptautiniame J. Kociano jaunųjų smuikininkų konkurse, Tarptautiniame Balio Dvariono smuikininkų konkurse, apdovanotas ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžiumi, Lietuvos muzikų sąjungos teikiamu „Auksinio disko“ apdovanojimu. Už nuopelnus Europos kultūrai Ispanijos, Graikijos ir Jordanijos karalienės dar 1991 m. jam įteikė premiją ir apdovanojo „Kartu už taiką“ medaliu.

Ne tik atlikimu, bet ir komponavimu V. Čepinskis užsiima nuo vaikystės. „Kūriau ir paauglystėje, ir studijų metais Niujorke, tačiau niekada nemaniau, kad tai kažko labai verta muzika“, – yra sakęs pats. O muzikologas Viktoras Gerulaitis apie V. Čepinskio kūrybą rašo: „Šiandien drąsiai sakau: tai esmingai vertinga kūryba. Ji akiplėšiškai akivaizdžiai išsiskiria iš Lietuvos ir Europos moderniosios muzikos tuo, kad yra atvirai romantinio stiliaus.“

„Iškart matai, kad tai tikro muzikanto, o ne „garsų preparuotojo“ darbas.“

„Iškart matai, kad tai tikro muzikanto, o ne „garsų preparuotojo“ darbas“, – taip apie V. Čepinskio siuitą „**Infinitum**“ (2020) atsiliepia kompozitorius Algirdas Martinaitis. „Infinitum“, išvertus iš lotynų kalbos, reiškia „begalybę“. Pats Vilhelmas Čepinskis yra pasakojęs, kad 2020 m. parašyta siuita violončelei ir orkestrui yra vienas stambesnių jo kūrinių, kurio pirmavaizdis – pjesė violončelei su orkestru pavadinimu „Sapnas“. Pasak kompozitoriaus, šis kūrinys įgarsina saldžią ramybę, kurią žmogus jaučia užmigdamas. „Sapną“ V. Čepinskis dedikavo bičiuliui, Klaipėdos kamerinio orkestro meno vadovui Mindaugui Bačkui, o šiam kūrinys taip patikęs, kad jis paprašė parašyti ir koncertą violončelei, kuriame „Sapnas“ taptų lėtąja dalimi. Tačiau vietoj koncerto gimė keturių dalių programinė siuita.

Pirmoji dalis „Infinitum“ („Begalybė“) – tai amžinasis judėjimas. Antroji dalis „Somnium“ („Sapnas“) – ramybė ir šiluma. Trečioji „De facto“ („Realybė“) – chaosas, mirties grimasos ir jos neišvengiamybė. Ketvirtoji dalis „Sacramento“ („Priesaika. Susitaikymas“) – tai žmogaus sielos išsilaisvinimas.

„Viskas, kas baisu, vis tolsta ir tolsta. Tu vis kyli ir kyli. Pagaliau atsirandi tame taške, kai ateina laikas priesaikai ir susitaikymui...“, – filosofiškai pasakoja V. Čepinskis.

„Kūrėjas, viso pasaulio klausytojus užbūręs mažliu savo muzikos grožiu, persmelktu giliu religinių patyrimų.“

Britų kompozitorius **Johnas Taveneris** (1944–2013) – vienas žymiausių XX–XXI a. kūrėjų, viso pasaulio klausytojus užbūręs mažliu savo muzikos grožiu, persmelktu giliu religinių patyrimų.

Kompozitorius ypač išgarsėjo po to, kai jo kūrinys „Song for Athene“ skambėjo per princesės Dianos laidotuves. Iki 1977 m., kai priėmė rusų ortodoksų tikėjimą, J. Taveneris muzikoje nevengė eksperimentuoti. Vienas jo kūrinių elektronikai ir skaitovui buvo patraukęs netgi Johno Lennono dėmesį. Tačiau, atsigręžęs į religiją, J. Taveneris visą gyvenimą liko ištikimas gilau dvasingumo persmelktai, meditatyvaus pobūdžio muzikai, kuri dažnai priskiriama „naujojo paprastumo“ srovei.

J. Tavenerio kūrinys „**The Protecting Veil**“ („Apsauganti skraistė“, 1988) – viena įsimintiniausių XX a. parašytų kompozicijų, 1992 m. patekusi į pirmą kartą teikto „Mercury“ prizo trumpąjį sąrašą. „Apsaugančią skraistę“ J. Taveneris rašė žymaus violončelininko Steveno Isserlio prašymu, tačiau netrukus buvo pastebėta, kad gimsta kažkas ypatingo, ir kompozitorius gavo festivalio „BBC Proms“ užsakymą.

„Apsaugančioje skraistėje“ atsispindi gilus J. Tavenerio religingumas, rusų ortodoksų religiniai įsitikinimai. Vienas kompozicijos įkvėpimo šaltinių – tai Švč. Mergelės Marijos globos šventė, kuria prisimenamas Švč. Mergelės Marijos apsireiškimas X a. Konstantinopolyje.

Kūrinys, trunkantis apie 45 minutes, skirstomas į aštuonias dalis, kuriose iškyla Mergelės Marijos gyvenimas. Kaip yra sakęs pats J. Taveneris, „Apsaugančioje skraistėje“ jis stengėsi bent iš dalies atspindėti tą nepaprastą Dievo Motinos galią ir globą.

Švč. Mergelės Marijos simboliu „Apsaugančioje skraistėje“ yra violončelė, griežianti per visą kompoziciją. Savo ruožtu styginiai – niekada nenuitylanti Švč. Mergelės giesmė. Kūrinio pabaiga – tarsi Švč. Mergelės Marijos ašarų atkūrimas.

„Apsauganti skraistė“ – ikona, tik ne iš medžio ir dažų, o iš violončelės ir styginių skambesio.

” **Everything that is frightening keeps moving away from you, and you keep rising up. Finally, you reach a point where it is time for a promise and reconciliation ...**

This concert is a musical and spiritual counterbalance to the world today, dominated as it is by chaotic and gloomy news. Listeners are invited to experience caressing tenderness, tranquility and light. “Everything that is frightening keeps moving away from you, and you keep rising up. Finally, you reach a point where it is time for a promise and reconciliation ...” says the well-known violinist **Vilhelmas Čepinskis** about his new opus. His Suite for cello and orchestra *Infinitum (Infinity, 2020)*, featured in this concert, is dedicated to Mindaugas Bačkus, the cellist and conductor of the **Klaipėda Chamber Orchestra**. He will perform this four-movement opus with his orchestra. “The Suite for cello and orchestra is one of my larger works,” says Čepinskis. “Until then, I had only written the piece *Somnium (Dream)* for cello and orchestra, and dedicated it to my friend, the great artist Mindaugas Bačkus, the artistic director of the Klaipėda Chamber Orchestra. He really liked the piece, and asked me to write a cello concerto that would include the piece as the slow movement. Instead of a concerto, I wrote a four-movement programme suite. The first movement, *Infinitum (Infinity)*, is perpetual movement; the second *Somnium (Dream)* tranquility, tenderness; the third *De facto (The Real World)*, is the only movement that is dominated by chaos, fatalism, the grimace of death, and its inevitability; in the fourth, *Sacramento (Oath. Reconciliation)*, the human soul frees itself from that nightmare, begins to look around carefully, and starts to rise up.”

The Protecting Veil for cello and string orchestra by the English composer John Tavener, composed in 1988, is also full of spiritual reflections and associations. The composer took his inspiration from one of the greatest feasts in the liturgical calendar of the Orthodox Church. According to Tavener, he wanted to reveal in this work the vast, immeasurable power and watchfulness of the Virgin Mary. The cello part symbolises the Mother of God: her song continues throughout the piece, with the strings expanding the never-ending melody. Images of the life of the Virgin Mary emerge against the background of the meditative account: Birth, the Annunciation, the Incarnation, the Lamentation at the Foot of the Cross, the Resurrection, and the Assumption (Dormition). They are framed by the first and last sections, testifying to the Mother of God’s infinite beauty and power over the shattering world. The composer says: “It is an attempt to make a lyrical icon in sound, rather than in wood, and using the music of the cello to paint, rather than a brush ...”

Mindaugas Bačkus and Vilhelmas Čepinskis have combined not only their creative forces for this appearance at the Vilnius Festival, but also for the first time their ensembles from Klaipėda and Šiauliai, symbolically representing the broad, deep-rooted musical geography of Lithuania.

LRT KLASIKA –

Vilniaus festivalio koncertų scena

Darbo dienomis

12:00 „Pietų meto koncertas“

19:00 „Klasikos koncertų salė“

22:12 „Euroradijo koncertas“

Klauskite radijo bangomis,
portale LRT.lt ir LRT radiotekoje.

Birželio 15 d., trečiadienį, 19 val.

Bacho apoteozė. Andrius Žlabys

ANDRIUS ŽLABYS (fortepijonas; Lietuva, JAV)

June 15, Wednesday, 19.00

Apotheosis of Bach. Andrius Žlabys

ANDRIUS ŽLABYS (piano; Lithuania, USA)

Programme

JOHANN SEBASTIAN BACH - (1685-1750), *French Suites*, BWV 812-817

Programa

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)
„Prancūziškos siuitos“ klavyriui, BWV 812-817

Siuita Nr. 1 d-moll, BWV 812

Allemande
Courante
Sarabande
Menuet I
Menuet II
Gigue

Siuita Nr. 2 c-moll, BWV 813

Allemande
Courante
Sarabande
Air
Minuet
Minuet - Trio
Gigue

Siuita Nr. 3 h-moll, BWV 814

Allemande
Courante
Sarabande
Gavotte
Menuet
Trio
Gigue

Siuita Nr. 4 Es-dur, BWV 815

Allemande
Courante
Sarabande
Gavotte
Air
Menuet
Gigue

Siuita Nr. 5 G-dur, BWV 816

Allemande
Courante
Sarabande
Gavotte
Bourree
Loure
Gigue

Siuita Nr. 6 E-dur, BWV 817

Allemande
Courante
Sarabande
Gavotte
Polonaise
Bouree
Menuet
Gigue

„Grammy“ nominantas, Jungtinėse Amerikos Valstijose gyvenantis lietuvių pianistas ir kompozitorius **ANDRIUS ŽLABYS** žavi publiką ir techniniu meistriškumu, ir interpretacijų gelme. Pianisto biografijoje – koncertai su ryškiausiais pasaulio orkestrais, tarp kurių – Niujorko filharmonijos, Bostono simfoninis, Klivlando, Roterdamo simfoninis, Buenos Airių filharmonijos, daugelis kitų puikių kolektyvų. Pianistas yra skambinęs Niujorko „Carnegie Hall“, Amsterdamo „Concertgebouw“, Londono „Wigmore Hall“, Vienos „Musikverein“, Tokijo „Suntory Hall“ ir kitose žymiausiose pasaulio salėse.

Anksti muzikos studijų tęsti į Jungtines Amerikos Valstijas išvykęs A. Žlabys mokėsi Curtis muzikos institute, taip pat Klivlando muzikos institute ir Jeilio muzikos mokykloje. Vos 18-os sulaukusį pianistą „Chicago Tribune“ įvertino kaip „vieną pačių talentingiausių pastarųjų metų jaunųjų pianistų“. Po rečitalio „Metropolitano“ muziejuje „The New York Sun“ A. Žlabį vadino „spindinčia fortepijono meno viltimi“. Kritikai menininką vertina už „virtuoziskumą“ („The Strad“), „dosnų, visa apimančią garsą“ („The Philadelphia Inquirer“), „užburiančias interpretacijas“ („The Plain Dealer“) ir „daugiasluoksnį muzikos suvokimą“ („The Greenville News“). 2003 m. A. Žlabys buvo nominuotas „Grammy“ už kartu su Gidonu Kremeriu ir „Kremerata Baltica“ parengtą George’s Enescu fortepijoninio kvinteto įrašą.

Lietuvos publika visuomet šį pianistą pasitinka entuziastingai, ypač laukia pianisto interpretuojamos Johanno Sebastiano Bacho muzikos. Lygiai taip pat A. Žlabj domina ir šiuolaikinės muzikos pasaulis, jis yra ištikimas naujosios muzikos interpretuotojas, kompozitoriai jam dedikuoja kūriniai, įsibėgėjusi ir paties A. Žlabio kompozicinė veikla. Nuo 2021 m. A. Žlabys savo patirtimi dalijasi su Bostono universiteto Fortepijono katedros studentais.

„Man sunku įsivaizduoti savo gyvenimą be Johanno Sebastiano Bacho.“

Johanas Sebastianas Bachas yra sukūręs šešias „Angliškas siuitas“, šešias partitas ir šešias „Prancūziškas siuitas“. Šie trys siuitų ciklai priklauso didžiajai baroko muzikos literatūrai. „Angliškos siuitos“ – ankstyviausios, menančios Veimaro laikotarpį. Partitos – vėlyviausios. Tarp jų įsiterpia „**Prancūziškos siuitos**“, **BWV 812-817**, kurias Bachas parašė 1722-1725 m. laikotarpiu.

„Prancūziškoms“ pats kompozitorius šių siuitų nepavadino – toks jų pavadinimas paplito per Bacho biografą Johanną Nikolausą Forkelį, kuris 1802 m. išleistoje kompozitoriaus biografijoje rašė: „...Jos [siuitos] paprastai vadinamos prancūziškoms, nes parašytos prancūziška maniera.“ Vis dėlto ryškesnės prancūziškos tradicijos įtakos siuitose nėra, net atrodo, kad Bachą labiau veikė itališkas stilius. Kaip galima spręsti iš daugybės siuitų kopijų, kurias pasidarė Bacho mokiniai, jos tikriausiai buvo nuolatinio namų muzikavimo repertuaro dalis, taip pat naudotos mokymo procese.

Jau minėtas Forkelis apie siuitas yra rašęs: „Bachas čia [atskleidžia] save kiek kukliau nei kitose siuitose, o daugiausia dėmesio skiria melodijai“. „Prancūziškos siuitos“ – ypač subtilūs, intymios raiškos kūriniai. Nors techniškai jos mažiau sudėtingos už „Angliškas“, tačiau interpretaciniu atžvilgiu atlikėjams gali tapti ypatingu iššūkiu. Kaip ir „Angliškose siuitose“, Bachas čia laikosi įprastos šokių tvarkos – siuitas pradeda alemanda, kuranta, sarabanda, žiga, įterpiant kelias trumpas papildomas dalis tarp sarabandos ir žigos. Tačiau skirtingai nuo „Angliškų siuitų“, „Prancūziškos“ neturi preliudų, yra mažiau stilizuotos. Ši muzika, nors netinkama šokti, nuostabiai atveria barokinių šokių dvasią ir subtilią Bacho talento meistrystę.

One of the most accomplished Lithuanian pianists today, **Andrius Žlabys** fascinates audiences with his mesmerising musicality and tranquility, untouched by the din of the world. The piano philosopher, who first captivated Lithuanian audiences with performances of Johann Sebastian Bach’s music long ago, returns for another apotheosis of music by the Baroque genius.

A graduate of the prestigious Curtis Institute of Music in the USA, Žlabys has won international acclaim for his appearances with many of the world’s leading orchestras, including the New York Philharmonic, the Boston Symphony Orchestra, the Cleveland Orchestra, and the Philharmonic Orchestra of Buenos Aires, and various illustrious soloists. His “extraordinary refinement and artistry” (*New York Sun*) have ensured his appearance on many of the world’s leading stages, such as New York’s Avery Fisher Hall and Carnegie Hall, Amsterdam’s Concertgebouw, Buenos Aires’ Teatro Colón, London’s Wigmore Hall, Vienna’s Musikverein, and Tokyo’s Suntory Hall. He has given concerts at numerous festivals, including the Menuhin, Salzburg, Lockenhaus and Caramoor festivals.

“It’s hard for me to imagine my life without Johann Sebastian Bach,” Žlabys has said. We had the opportunity to witness his special relationship with Bach at an unforgettable concert on 29 October 2020, when the pianist interpreted the *English Suites* at the Lithuanian National Philharmonic Hall: “Žlabys simply stunned with the richness of the sound palette, the incredible variety of musical expression, from the barely palpable *pianissimo* and the magically beautiful-sounding slow episodes, to the excitement of the great inner energy that erupted in the *Gigue* of the Suite in D minor. The piano sounded victorious, bright, loud, even sharp, conveying the message that Bach’s music is immortal, even in the modern world,” wrote Aldona Eleonora Radvilaitė about this concert in *7 meno dienos*.

Tonight, we will hear Žlabys’ interpretation of the *French Suites* by the Baroque genius, in which, as in other keyboard works, Bach drew on the refined French and Italian styles of harpsichord music.

„It’s hard for me to imagine my life without Johann Sebastian Bach.“

Birželio 17 d., penktadienį, 19 val.

Veidrodžių kambarys. Emiliano Gonzalez Toro, Anders Dahlin, I Gemelli

Baroko ansamblis **I GEMELLI** (Prancūzija)

Solistai:

EMILIANO GONZALEZ TORO (tenoras, Šveicarija)

ANDERS DAHLIN (tenoras, Švedija)

June 17, Friday, 19.00

Mirror Room. Emiliano Gonzalez Toro, Anders Dahlin, I Gemelli

I GEMELLI Baroque Ensemble (France)

Soloists: **EMILIANO GONZALEZ TORO** (tenor, Switzerland)

ANDERS DAHLIN (tenor, Sweden)

Programme

Works by Sigismondo D'India, Francesco Turini, Andrea Falconieri, Giovanni Lorenzo Gregori, Dario Castello, Angelo Notari, Nicola Sabbatini, and others

Programa

VINCENZO CALESTANI (1589-1617)
„Damigella tutta bella“

SIGISMONDO D'INDIA (1582-1629)
„Dialogo della rosa“

FRANCESCO TURINI (1595-1656)
„Dove ten'vai“

BIAGIO MARINI (1594-1663)
„La vecchia innamorata“

ANDREA FALCONIERI (1585/1586-1656)
„Folia echa para mi señora“
„Se l'aura spira“

GIOVANNI LORENZO GREGORI (1663-1745)
„Mai non disciolgasi, ciaccona“

SIGISMONDO D'INDIA (1582-1629)
„Piangono al pianger mio“

DARIO CASTELLO (1602-1631)
Sonata „Quarta“

SIGISMONDO D'INDIA (1582-1629)
„Langue al vostro languir“
„Giunto alla tomba“

BELLEROFONTE CASTALDI (1580-1649)
„Quella che tanto“

ANGELO NOTARI (1566/1573-1663)
„Intenerite voi, lagrime mie“

GALEAZZO SABBATINI (1597-1662)
„Folgori Giove“

Į Vilniaus festivalį atvyksta tarptautinių apdovanojimų laureatai, barokinės muzikos ansamblis **I GEMELLI**. 2018 m. tenoras Emilianas Gonzalezas Toro ir sopranas Mathilde Etienne įkūrė kolektyvą, siekiantį ypatingą dėmesį skirti XVII a., arba vadinamojo *seicento*, vokalinei muzikai – tiek žymiausiems epochos kūriniams, tiek neatrastiems vardams. Ansamblis išsiskiria savo interpretacijomis, taip pat – programų konceptualumu.

Baroko ansamblis yra istoriškai informuoto atlikimo šalininkai, groja autentiškais instrumentais. Rengdami savo programas, „I Gemelli“ nuosekliai bendradarbiauja su tyrėjais, muzikologais. Specialioms programoms ansamblis kviečia tiek jaunos kartos dainininkus ir instrumentininkus, tiek ryškiausių senosios muzikos atlikėjus.

Baroko ansamblis „I Gemelli“, bendradarbiaudamas su įrašų kompanija „Naïve“, jau yra išleidęs ne vieną tarptautiniais apdovanojimais įvertintą albumą. 2019 m. Chiaros Margaritos Cozzolani „Mišparų“ įrašas pelnė „Choc de Classica“ ir „Diapason d'Or“ apdovanojimus, 2020 m. Claudio Monteverdi „Orfėjas“ buvo plačiai aptarinėjamas kritikų. Praėjusiais metais pasirodęs „Soleil noir“, kuriame – Francesco Rasi sukomponuotos arijos, dar kartą „I Gemelli“ atnešė „Diapason d'Or“ apdovanojimą.

Kovo pradžioje pasirodė naujusias „I Gemelli“ albumas, jame įrašyta Vilniaus festivalyje pristatoma programa „Veidrodžių kambarys“.

Vienas ansamblio „I Gemelli“ įkūrėjų, šveicarų tenoras **EMILIANO GONZALEZ TORO** ypatingai vertinamas už balso tembro grožį, virtuozinę techniką ir gebėjimą „prakalbinti“ senąsias partitūras. Šiandien tenoras – vienas laukiamiausių senosios muzikos interpretuotojų Europoje scenose. Daugiau nei 15 metų solistas dainuoja *seicento* – XVII a. italų baroko muziką, puikiai išmano bene ryškiausio epochos kompozitoriaus Claudio Monteverdi kūrybą. Tenorui yra tekę dainuoti pagrindinius vaidmenis jo operose „Orfėjas“, „Popėjos karūnavimas“, „Uliso sugrįžimas į tėvynę“. Kartu su belgų senosios muzikos legenda René Jacobsu E. Gonzalezas Toro paruošė „Palaimintosios Mergelės Marijos mišparus“.

Kitas svarbus kūrėjas atlikėjo gyvenime – Francesco Cavalli, kurio muziką jam teko dainuoti prestižinėse Paryžiaus ir Miuncheno operų scenose. Dėl virtuozinės technikos E. Gonzalezas Toro gali imtis ir sudėtingiausių Antonio Vivaldi ar Georgo Friedricho Händelio muzikos puslapių. Tenoras yra ir puikus prancūzų baroko operos interpretuotojas, daug dėmesio skiriantis Jeano-Phillipe'o Rameau kūrybai. Lygiai taip pat jam artimas ir vėlesnių laikotarpių repertuaras, Wolfgango Amadeus Mozarto ar XIX a. kūriniai.

E. Gonzalezas Toro yra koncertavęs su ryškiausiai senosios muzikos atlikėjais – „Ensemble Elyma“, „Cappella Mediterranea“, „Les Talens Lyriques“, „Les Arts Florissants“ ir kitais, dainavęs svarbiausiuose Europos operos teatruose. 2018 m. jis su kolege, sopranu Marianne Etienne subūrė ansamblį „I Gemelli“, jame surinkti atlikėjai,

puikiai išmanantys XVII a. muzikos specifiką. Iki atsidėdamas veiklai su šiuo ansambliu, E. Gonzalezas Toro parengė įrašų su „Les Talens lyriques“, „Le Concert Spirituel“, „Pygmalion“, „L'Arpeggiata“ ir kitais žymiais ansambliais.

2022 m. numatyti solisto pasirodymai Versalio, Eseno operose, Amsterdamo „Concertgebouw“ salėje, kitamet E. Gonzalezą Toro galima bus išgirsti C. Monteverdi „Popėjos karūnavime“ Paryžiaus Eliziejaus laukų teatre.

Švedų tenoras **ANDERSAS DAHLINAS** laikomas vienu ryškiausių savo kartos ankstyvojo baroko atlikėjų. Faliuno konservatorijos ir Danijos Karališkosios konservatorijos absolventas Norvegijos nacionalinėje operoje debiutavo 1998 m., iškart buvo puikiai įvertintas. Kritikai A. Dahliną ypač vertina už jo ankstyvojo prancūzų baroko muzikos interpretacijas.

A. Dahlinui yra tekę dirbti su tokiomis žvaigždėmis kaip seras Johnas Eliotas Gardineris, Williamas Christie, Adamas Fischeris, Manfredas Honeckas, René Jacobsas ir kiti. Solistas yra sukūręs pagrindinių vaidmenų daugelyje J.-Ph. Rameau operų, bendradarbiauja su žymiais senosios muzikos ansambliais „Les Arts Florissants“, „Les Talens Lyriques“, kitais.

A. Dahlinas yra pasirodęs prestižinėse „Salle Pleyel“, Nyderlandų operos, Paryžiaus „Opera Comique“, Ciuricho „Tonhalle“, Paryžiaus Eliziejaus laukų teatro, Amsterdamo „Concertgebouw“, Berlyno „Konzerthaus“ scenose. Kartu su seru J. E. Gardineriu paruošta J.-Ph. Rameau kūrinių programa buvo ypač puikiai įvertinta ir pristatyta „BBC Proms“ festivalyje.

Tenorą A. Dahliną galima išvysti ir atliekant šiuolaikinę muziką. Jis yra prestižinio Jussi Björlingo apdovanojimo laureatas.

Ansamblio „I Gemelli“ programa „Veidrodžių kambarys“ – tai virtuoziškas dviejų tenorų dialogas itališkojo baroko stiliumi. Programa primena apie ankstyvojo baroko epochos pasaulėvokai ypač svarbią „veidrodžio“ simboliką. Tam tikra prasme tenorų duetu pasirinkimas yra garsinė veidrodinio atspindžio metafora, dainininkai kūriniuose tarsi „atspindi balsą“.

Programoje „Veidrodžių kambarys“ surinkti ir žinomų, ir mažiau girdėtų baroko kompozitorių kūriniai. Čia klausytojui primenama, kad XVII a. buvo itin įdomių eksperimentų laikas, kurio metu derėjo tiek aštrūs, keisti disonansai, tiek nuosaikesnė muzikos kalba. Šioje programoje „I Gemelli“ nevengia ir sveiko komizmo inkluzų, jungia vokalinę ir instrumentinę muziką.

Apie italų kompozitorių **Vincenzo Calestani** (1589–1617) žinoma gana mažai. Išlikę nedaug jo kūrinių, tačiau jie labai įdomūs. Calestani buvo dainininkas, kurį laiką dirbo akompaniatoriumi Isabellai Mastiani, įtakingos Pizos šeimos darei. Iki mūsų dienų išliko 1617 m. datuojama madrigalų knyga su 28 kompozicijomis. V. Castelani darbams būdingos gausiai dekoruotos vokalinės linijos, naudojami tuo metu populiarių šokių ritmai. „Damigella tutta bella“ – bene žymiausias V. Castelani kūrinys, ypač rafinuotas savo laiko kontekste, taikliai jungiantis pastoralinį charakterį ir humorą.

Vėlyvojo Renesanso – ankstyvojo baroko kompozitorius **Sigismondo d'India** (**Žygimantas iš Indijos**, 1582–1629) buvo vienas įdomiausių savo laiko kūrėjų, stiliumi artimas amžininkui Claudio Monteverdi. Palerme gimęs kompozitorius pirmąjį XVII a. dešimtmetį leido keliaudamas po įvairius Italijos dvarus, manoma, kelionėje buvo sutikęs ir C. Monteverdi. 1611 m. tapo Savoijos kunigaikščio dvaro muzikos vadovu, čia dirbo iki pat 1623 metų. Šis laikotarpis svarbus, nes būtent iš jo išlikusi didelė dalis Sigismondo d'India kūrinių. Tai – pasaulietinės muzikos rinkiniai, kurių atsiradimas siejamas ir su valdovo skoniu. Sigismondo d'India kartu su C. Monteverdi buvo vienas svarbiausių ankstyvojo baroko muzikinės kalbos reformatorių.

Francesco Turini (1595–1656) – dar vienas ankstyvojo baroko italų kompozitorius ir vargonininkas. Gimęs Prahoje, muzikos mokytis pradėjo pas savo tėvą Georgio Turini, dirbusį imperatoriaus Rudolfo II dvare. Pats Francesco vos 12-os tapo dvaro vargonininku, taip pat rašė madrigalus, motetus, mišias, kitų žanrų kūrinius. Amžininkai jį gerbė už išskirtinį vargonininko talentą, tačiau Turini nestokojo ir novatoriškų kūrybinių idėjų. Buvo vienas pirmųjų kompozitorių, savo darbuose paminėjęs „kantatos“ terminą. Jį vartojo svarstydamas apie konkrečią formą, nors ir tolimą tam, kaip šandien suvokiama kantata. F. Turini muzika veikė kompozitorius beveik šimtmetį, temą iš vieno F. Turini mišių pasiskolino pats Georgas Friedrichas Händelis.

Savo laiku italų smuikininko virtuozo ir kompozitoriaus **Biagio Marini** (1594–1663) kūryba buvo leidžiama visoje Europoje. Pats muzikas daug keliavo – dirbo Briuselyje, Vokietijos miestuose, Venecijoje. Pastarojoje 1615 m. prisijungė prie Claudio Monteverdi vadovaujamos Šv. Morkaus katedros kapelos, vėliau aplankė daug kitų Italijos miestų. B. Marini rašė ir vokalinę, ir instrumentinę muziką, tačiau būtent pastaroji žinoma geriausiai. Į muzikos istoriją kompozitorius įėjo dėl savo įtakos atnaujinant grojimo styginiais instrumentais techniką, prisidėjo prie tokių instrumentinių žanrų kaip sonata vystymosi.

Liutnininkas ir kompozitorius iš Neapolio **Andrea Falconieri** (1585/1586–1656) – svarbi figūra pasaulietinės dainos ir instrumentinės muzikos vystymosi istorijoje. Spėjama, kad muzikas augo Parmoje, globojamas Parmos kunigaikščio, o pirmąsias muzikos pamokas gavo iš liutnininko ir kompozitoriaus Santino Garsi. Nuo 1604 m. Falconieri dirbo Parmoje liutnininku. Manoma, panašiu metu pradėjo ir kurti, nors ankstyviausi išlikę darbai datuojami 1610 metais. Palikus darbą Parmos dvare, vėliau kompozitoriaus kelias vedė į Florenciją, dar vėliau į Romą ir Modeną, toliau į Ispaniją. Į Italiją Falconieri grįžo 1628 m., nuo 1639 m. tarnavo Neapolio karališkojoje kapeloje liutnininku, vėliau tapo jos *maestro di cappella*.

Lukoje gimęs ir miręs **Giovanni Lorenzo Gregori** (1663-1745) – italų smuikininkas ir kompozitorius, vienas „Muzikinės Lukos brolijos“ įkūrėjų. Į muzikos istoriją savo pavardę Gregori įrašė kaip pirmasis, paminėjęs vėliau plačiai paplitusį terminą *concerto grosso*. Taip jis apibūdino savo dešimties kūrinių rinkinį, publikuotą Lukoje 1698 metais.

Ankstyvojo baroko kūrėjas **Dario Castello** (1602 (pakrikštytas) –1631) priklausė žymiajai Venecijos mokyklai. Su Venecijos kultūrine aplinka susijęs visas neilgas kompozitoriaus gyvenimas, per kurį D. Castello spėjo palikti pėdsaką instrumentinės muzikos istorijoje. 1624 m. jis prisijungė prie Claudio Monteverdi vadovaujamos Šv. Morkaus katedros kapelos, joje tarnavo smuikininku. Dėl to nestebina, kad D. Castello stilius artimas žymesniojo amžininko darbams. Tėra išlikusios 29 D. Castello kompozicijos, pasižyminčios išradingumu ir techniniu sudėtingumu.

Bellerofonte Castaldi (1580-1649) – italų liutnininkas, dainininkas, poetas ir kompozitorius. Savo laiku garsėjo rašydamas vyriškas savo kūrinių partijas tenorams, o ne kastratams, kaip buvo įprasta baroko epochoje. Neretai muzikos istorikai B. Castaldi vadina „nuotykių ieškotoju“, apskritai – viena įdomiausių *seicento* epochos asmenybių. Ekscentriška Bellerofonte’s asmenybė traukė įtakingiausius to meto rašytojus ir muzikus, o jo aštrus liežuvis ne sykį kompozitorių buvo nuvedęs net į kalėjimą. Muziką B. Castaldi rašė pagal savo paties tekstus. Svarbiausi išlikę jo kūrinių rinkiniai: „Primo mazzetto“ (1623) – dainos ir madrigalai vienam, dviem ar daugiau balsų; „Capricci a due stromenti“ (1622) – instrumentiniai kūriniai, kompozicijos teorbai solo, duetai, dainos ir poezija.

Nors gimė Italijoje, **Angelo Notari** (1566/1573-1663) didelę dalį savo gyvenimo praleido Anglijoje. Ten jis buvo dvaro muziku – nuo 1610 m. dirbo princo Henry’o dvare, nuo 1618 m. – princui Charlesui. Dar gyvendamas Italijoje dirbo Padujoje ir Venecijoje. 1613 m. Anglijoje pasirodė A. Notari itališkų madrigalų rinktinė „Prime Musiche Nuove“. Šiandien telikusios dvi rinkinio kopijos: viena saugoma Londone, kita – Kopenhagoje. Mįslingas ir įdomus kompozitoriaus gyvenimo faktas – jo šnipų reputacija, kuri muzikologus verčia permąstyti muzikų įtaką politiniams procesams.

Galeazzo Sabbatini (1597-1662) – italų kompozitorius ir muzikos teoretikas. Gimė Pesare, studijavo pas Vincenzo Pellegrini, dirbusį vietinėje katedroje, o po to tapo mokytojo įpėdiniu. 1630-1639 m. buvo Mirandolos kunigaikščio dvaro kapelmeisteris. Svarbiausias jo teorinis darbas – traktatas apie *basso continuo* ir derinimo metodiką (1628). Kaip kompozitorius savo laiku nebuvo labai žinomas, daugiausia rašė motetus ir madrigalus. Visgi publikavo penkias madrigalų knygas, taip pat rašė sakralinius kūrinius.

The I Gemelli Baroque Ensemble, the winners of many international awards, are coming to the Vilnius Festival. Founded in 2018 by the tenor Emiliano Gonzalez Toro and the soprano Mathilde Etienne, the ensemble focuses on music from the 17th century and unknown names from that time. It is distinguished not only by its exceptional professionalism and unique interpretations, but also by the conceptual nature of its concerts. Although only in its fifth year, I Gemelli has already won numerous international awards, including the prestigious Diapason d’Or.

I Gemelli will be joined for the Vilnius Festival concert by one of its founders, the Swiss tenor **Emiliano Gonzalez Toro**. Highly acclaimed by audiences and critics alike for the beauty of the timbre of his voice and his virtuoso vocal technique, the musician is able to “awaken” old scores, to bring them to life. It is also evident that he has a deep knowledge of 17th-century musical styles. Gonzalez Toro will team up with the Swedish tenor **Anders Dahlin**, known today as one of the finest interpreters of Early French Baroque. The list of the soloist’s stage partners includes Sir John Eliot Gardiner, Adam Fischer, William Christie, and others.

Together with Dahlin and Gonzalez Toro, I Gemelli will take the audience to the “mirror room”, a virtuoso programme of the same title, presenting the contrasting world of 17th-century music. The symbol of the “mirror” has a particular importance in the Baroque world-view. In the concert “Mirror Room”, featuring works by Francesco Turini, Biagio Marini, Andrea Falcorieni, Giovanni Lorenzo Gregori, Nicolo Sabbatini, and other 17th-century composers, the idea of reflection is presented in many different forms.

” The symbol of the “mirror” has a particular importance in the Baroque world-view.

Birželio 19 d., sekmadienį, 19 val.

Premjeros laukimas. Sergej Krylov, LKO in Giunter Percussion

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

Meno vadovas, dirigentas ir solistas **SERGEJ KRYLOV** (smuikas)
Ansamblis **GIUNTER PERCUSSION**
(vadovas Pavel Giunter)

June 19, Sunday, 19.00

Awaiting Première. Sergej Krylov, LCO and Giunter Percussion

LITHUANIAN CHAMBER ORCHESTRA

Artistic director, conductor and soloist: **SERGEJ KRYLOV** (violin)
GIUNTER PERCUSSION Ensemble
(leader Pavel Giunter)

Programme

ŽIBUOKLĖ MARTINAITYTĖ, *Ex tenebris lux* for string orchestra
(commissioned by the 2021 Vilnius Festival)

NICOLA CAMPOGRANDE, Concerto for violin and strings (world première)

GEORGES BIZET-RODION SHCHEDRIN, *Carmen Suite* for strings and percussion

Programa

ŽIBUOKLĖ MARTINAITYTĖ (g. 1973)

„Ex tenebris lux“ styginių orkestrui (2021 m. Vilniaus festivalio užsakymas)

NICOLA CAMPOGRANDE (g. 1969)

Koncertas smuikui ir kameriniam orkestrui (2022, pasaulinė premjera)

Solistas SERGEJ KRYLOV (smuikas)

Lietuvos kamerinis orkestras

GEORGES BIZET (1838-1875)-RODION ŠČEDRIN (g. 1932)

„Karmen siuita“ styginiams ir mušamiesiems

Introduction: Andante assai

Dance: Allegro

First Intermezzo: Allegro moderato - Andante moderato

Changing of the Guard: Moderato

Carmen's Entrance and Habanera: Allegro moderato - Quasi andante

Scene: Allegro moderato - Tempo precedente - Andante assai

Second Intermezzo: Larghetto

Bolero: Allegro vivo

Torero: Moderato con stoltrezza

Torero and Carmen: Lento - Tempo I

Adagio: Andante moderato - Adagio

Fortune-Telling: Andantino - Andante assai

Finale: Allegro - Tempo precedente - Andante assai

Apie **LIETUVOS KAMERINĮ ORKESTRĄ** (LKO) žr. 28 p.

Kunkuliuojantis muzikavimas, intensyvus lyriškumas ir kerintis garso grožis – tai savybės, užtikrinančios smuikininko, Lietuvos kamerinio orkestro meno vadovo **SERGEJAUS KRYLOVO** vietą tarp žymiausių šiandienos atlikėjų. Didelės įtakos muziko kūrybiniame kelyje turėjo Mstislavas Rostropovičius, su kuriuo jaunas smuikininkas ne kartą koncertavo bendrose programose. „Mane nustebino šio nuostabaus smuikininko, kurį laikau vienu iš penkių geriausių šiandienos smuikininkų pasaulyje, lygis“, – apie savo jauną kolegą tada rašė Rostropovičius.

S. Krylovas yra koncertavęs su žymiais Europos, Azijos ir Amerikos orkestrais, diriguojamais pasaulinį pripažinimą pelniusių dirigentų, kaip antai Rafaelis Frühbeckas de Burgos, Marin Alsop, Dmitrijus Kitajenko, Jukka-Pekka Saraste, Charles'is Dutoit, Vasilijus Petrenko, Fabio Luisi, Jurijus Temirkanovas ir Vladimiras Jurowskis. Tarp ryškiausių pastarųjų metų pasirodymų – koncertai su Londono filharmonijos ir Karališkuoju filharmonijos orkestrais, Dresdenu filharmonijos, Strasbūro filharmonijos, Karališkuoju Liverpulio ir kitais orkestrais.

Platus S. Krylovo repertuaras apima muzikines epochas nuo ankstyvojo italų baroko iki XXI a. avangardinių kompozicijų. Tarp naujausių muziko įrašų – Antonio Vivaldi „Metų laikai“ ir Niccolò Paganini „24 kaprisai“ („Deutsche Grammophon“), Krzysztofo Pendereckio smuiko koncertas „Metamorfozės“, diriguojamas kompozitoriaus (DUX, 2017), bei smuiko koncerto „Esoconcerto“, atliekamo kartu su autoriumi Ezio Bosso „Teatro La Fenice“ Venecijoje („Sony Classics“), vaizdo įrašas. „Oskaro“ apdovanojimą pelniusio italų režisieriaus Gabriele's Salvatore's kvietimu jis įrašė „Fantaziją smuikui“ filmui „Il ragazzo invisibile“ („Nematomas vaikas“).

Už išskirtinį indėlį į muzikos meno plėtrą Sergejus Krylovas buvo apdovanotas „Le Muse“ (Florencija), „Viotti d'oro“ (Verčelis), „Angelo dell'anno“ (Milanas), „Torrone d'oro“, „Violino d'argento“ (Kremona) prizais.

Nuo 2008 m. Sergejus Krylovas yra Lietuvos kamerinio orkestro, su kuriuo surengė daugiau nei 200 koncertų visame pasaulyje, meno vadovas ir pagrindinis dirigentas. Jis yra dirigavęs daugeliui orkestrų Didžiojoje Britanijoje, Italijoje, Vokietijoje, Šveicarijoje, Rusijoje ir Izraelyje.

S. Krylovas yra Lugano konservatorijos (Šveicarija) profesorius, dažnai kviečiamas būti prestižinių tarptautinių konkursų žiuri nariu, tarp jų XVI Tarptautinis Piotro Čaikovskio konkursas ir 55-asis Tarptautinis Niccolò Paganini konkursas Genujoje, kur jis buvo žiuri pirmininku.

Ten, kur pasigirsta meistriškai atliekami pašėlę ritmai, greičiausiai susitiksime mušamųjų ansamblį **GIUNTER PERCUSSION**. 1995 m. suburtas Pavelo Giunterio (tuomet ansamblis vadinosi „Vilniaus mušamieji“), šis kolektyvas tapo pirmuoju tokio pobūdžio

perkusijos ansambliu Lietuvoje ir netruko sulaukti pripažinimo tiek čia, tiek užsienyje. „Giunter Percussion“ dalyvauja festivaliuose Lietuvoje, Lenkijoje, Latvijoje, Danijoje, kitose Europos šalyse. Ansamblis yra muzikavęs su žymiais Lietuvos ir užsienio muzikais Sergejumi Krylovu, Lietuvos kameriniu orkestru, Petru Vyšniausku, Leonidu Šinkarenka ir „Jazz 4“, Fredericu Macarezu (Prancūzija), Linda Maxey (JAV), Michaelu Udovu (JAV), Nebojsa Zivkovicu (Vokietija). „Giunter Percussion“ atlieka klasikinę, šiuolaikinę akademinę, džiazą ir populiariąją muziką. Ansamblio įkūrėjas ir lyderis P. Giunteris – vienas žymiausių Lietuvos perkusininkų, nuolat dalyvaujantis klasikinės ir šiuolaikinės muzikos projektuose kartu su svarbiausiais Lietuvos orkestrais ir solistais. Tiek P. Giunteris, tiek ansamblis „Giunter Percussion“ neretai atlieka naujus Lietuvos kompozitorių kūrinius. Tarp svarbiausių pastarojo meto premjerų minėtinos P. Giunterio su kameriniu orkestru atliktas Žibuoklės Martinaitytės „Nunc fluens. Nunc stans“ (2020) ir „Giunter Percussion“ parengta kompozitoriaus Mantauto Krukausko „Poliarizacija“ (2021) festivalyje „Gaida 2021“.

„Jeigu muzika perkelia į paslaptinę sapnų pasaulį, nesijaudinkite dėl to – ji tiesiog atlieka savo darbą.“

„Jeigu muzika perkelia į paslaptinę sapnų pasaulį, nesijaudinkite dėl to – ji tiesiog atlieka savo darbą“, – taip apie kompozitorės **Žibuoklės Martinaitytės** (g. 1973) muziką rašė kritikas Ingramas Marshallas. Šiandien Ž. Martinaitytė – viena ryškiausiai tarptautinėje scenoje blyksničių mūsų autorių. Niujorke gyvenanti lietuvių kompozitorė 2019 m. įvertinta net dviem „Global Music Awards“ aukso medaliais, 2020 m. ji buvo apdovanota prestižine Guggenheimo stipendija. Didžiulės sėkmės sulaukė kompozitorės autorinis albumas „Saudade“, išleistas „Ondine“, įrašytas kartu su Lietuvos nacionaliniu simfoniniu ir Lietuvos kameriniu orkestrais, pianistu Gabrieliu Alekna, diriguoju Giedrei Šlekytei. Albumą puikiai įvertino „BBC Music Magazine“, „San Francisco Classical Voice“ kritikai, o „Gramophone Magazine“ albumo įrašų ištraukos vaizdo įrašą išrinko „dienos įrašų“. 2022 m. įvyko titulinio albumo kūrinių „Saudade“ premjera Jungtinėje Amerikos Valstijose, grojo Niujorko filharmonijos orkestras, diriguojamas Santtu-Matiaso Rouvali.

Koncerte skambėsiantis Ž. Martinaitytės kūrinys „**Ex Tenebris Lux**“ (2021) parašytas 2021 m. Vilniaus festivalio užsakytu – jo premjera įvyko autoriniame kompozitorės koncerte. „Ex Tenebris Lux“ minties gija sieja su ankstesniu Ž. Martinaitytės kūriniu „Šviesotamsos trilogija“ (2017). Jų bendras vardiklis – šviesotamsa tarsi būties metafora ir jos žaismo perkėlimas į garsinį pavidalą. Lotyniškasis „Ex tenebris lux“, „iš tamsos šviesa“, – tarsi simbolis kompozitorės jautriai išgyvento pandemijos laikotarpio, atsidūrus nežinios akivaizdoje. Kaip yra sakiusi pati Ž. Martinaitytė: „Norėjosi, kad ši muzika taptų vedliu per užsitęsios tamsos zoną ir galiausiai atvestų mus į šviesą, leistų ją patirti bent garsiniu pavidalu. Kūrinys primena, jog tamsa, kaip ir šviesa, yra besikartojančio žmogiškosios egzistencijos ritmo dalis; tą galima pastebėti ir žvelgiant į metų laikų kaitą, kai pats tamsiausias laikas sutampa su šviesos sugrįžimo pradžia.“

Šiandien **Nicola Campogrande** (g. 1969) yra laikomas vienu įdomiausių italų kompozitorių. Taigi visai nenuostabu, kad jo muziką interpretuoja tarptautinio garso atlikėjai, tokie kaip violončelininkai Gautier Capuçonas, Mario Brunello, Milano „La Scala“ teatro kvartetas ir kiti.

Studijas baigęs Milano ir Paryžiaus konservatorijose, N. Campogrande išplėtojo individualų stilių, kuriame darniai susijungia praeities muzikos įtakos ir šiuolaikinės muzikos eksperimentai.

N. Campogrande – didelis teatro entuziastas, jo kūrybinėje biografijoje svarbią vietą užima opera. Taip pat kompozitorius yra parašęs nemažai orkestrinių ir kamerinių kūrinių, stebinančių savo autentiškomis koncepcijomis. Vienas pavyzdžių – jo Koncertas publikai ir orkestrui, kuris nuo pat sukūrimo 2015 m. keliauja po svarbiausias pasaulio koncertų sales nuo Paryžiaus filharmonijos iki Niujorko. N. Campogrande’s muzika taip pat yra skambėjusi Karališkojoje Alberto salėje ir „Wigmore Hall“ Londone, Milano „La Scala“ teatre, Prahos „Rudolfinum“ salėje ir kitur.

Įrašyta daugiau nei 30 albumų su N. Campogrande’s muzika, juos leidžia ir tokios prestižinės leidyklos kaip „Decca“, ir nedideli nepriklausomi muzikos leidėjai. Kompozitorius ne tik rašo muziką, bet yra ir festivalių meno vadovas, RAI radijo trečiosios programos laidų vedėjas, TV programos „Contrappunti“ prodiuseris.

Koncerto smuikui žanras žavėjo italų kompozitorius nuo Vivaldi iki Paganini, nuo Tartini iki Campogrande. Pats kompozitorius yra pasakojęs, kad svarstydamas apie šį žanrą priėjo išvadą, kad galbūt jo pirmtakams pavyko pastebėti nuostabią dermę tarp šviesaus smuiko tembro ir Italijos kraštovaizdžio spalvų: nuo mėlynos šiaurėje iki oranžinės centre ar geltonos ir baltos pietuose. Pačiam N. Campogrande svarbu buvo atkreipti dėmesį į žanro transformacijas, nulemtas istorijos pervartų. „Juk tai ir yra kompozitoriaus darbas – atverti ausis, tyrinėti dabartį, surinkti mus supančias idėjas ir paversti jas muzika“, – sako N. Campogrande. Vilniaus festivalyje įvyks pasaulinė jo **Koncerto smuikui ir kameriniam orkestrui** (2022) premjera, kūrinys dedikuotas Lietuvos kameriniam orkestrui.

„Juk tai ir yra kompozitoriaus darbas – atverti ausis, tyrinėti dabartį, surinkti mus supančias idėjas ir paversti jas muzika.“

„**„Karmen siuita“ – ne paprasta replika, o, kaip yra sakęs pats R. Ščedrinas, „kūrybingas protų susitikimas“.**

Vienaveiksmį baletą **„Karmen siuita“** kompozitorius **Rodionas Ščedrinas** (g. 1932) parašė savo žmonai, legendinei balerinai Majai Pliseckajai. Kūrinio idėją sugalvojo pati M. Pliseckaja, kuri parašyti baletą pagal Karmen istoriją pirmiausia paprašė savo vyro bičiulio, kompozitoriaus Dmitrijaus Šostakovičiaus. Pastarasis „švelniai, bet tvirtai atsisakė“, pusiau juokais pasakęs, kad tiesiog „bijo Bizet“. Bet pasiūlė Pliseckajai mintį, kad kažką įdomaus šia tema galėtų sugalvoti jos vyras kompozitorius R. Ščedrinas. Visgi balerina dar kreipėsi į Aramą Chačaturianą, kuris atsakė jai dar aiškiau: „Kam tau reikia manęs? Juk kompozitorius yra tavo namuose, paprašyk jo!“ Pamatęs pirmąsias M. Pliseckajos repeticijas su Kubos nacionalinio balet choreografu Alberto Alonso, R. Ščedrinas sutiko parašyti muziką naujam baletui pagal Bizet „Karmen“.

„Karmen siuita“ – ne paprasta replika, o, kaip yra sakęs pats R. Ščedrinas, „kūrybingas protų susitikimas“. Įstabios G. Bizet melodijos nuspalvintos spalvingais tembrais ir naujais išmoningais ritmais.

G. Bizet–R. Ščedrino „Karmen siuita“ jau seniai įsitvirtinusi LKO repertuare. Ši virtuozinė kompozicija ypač plačiai naudoja styginių instrumentų galimybes, palikdama vietas ir perkusijos solo epizodams. Iš viso siuitą sudaro 13 numerių, juos jungia vientisa dramaturginė mintis, kuri, kaip ir siuitos kompozicinė struktūra, nutolusi nuo operos.

Remembering Žibuoklė Martinaitytė's *Ex tenebris lux*, the première from the last Vilnius Festival, this year's audience is eagerly awaiting a new première, refined by the **Lithuanian Chamber Orchestra (LCO)**, together with the orchestra's artistic director, the violinist **Sergej Krylov**. The Italian composer Nicola Campogrande has dedicated his Concerto for violin and strings to them, and this is the world première of the work.

One of Italy's best-known composers today, Nicola Campogrande's original style combines the traditions of the past and the present. His music has been recorded on more than 30 CDs, and has been performed at venues such as the Royal Albert Hall and the Wigmore Hall in London, Teatro alla Scala in Milan, the Opéra Royal de Wallonie in Liège, the Werner Hall in Cincinnati, the Rudolfinum in Prague, and the Paris Philharmonic, among others.

Critics with the most important New York publications have described Žibuoklė Martinaitytė metaphorically as "a composer whose music gives birth to a 'halo of clouds of harmony'". The composer says: "The Latin title of *Ex tenebris lux* translates into English as *Out of Darkness Comes Light*. I wanted this music to be a guide through a zone of prolonged darkness, and to finally bring us to light, to allow us to experience it, if only in sonic form."

Rodion Shchedrin described his *Carmen Suite*, composed in 1967, as "a free transcription of Georges Bizet's music for strings and percussion". It will feature the LCO and the ensemble **Giunter Percussion**. It is strange to think that the ballet's première at the Bolshoi Theatre in Moscow caused quite a stir at the time, with accusations of eroticism and the desecration of Bizet's music. However, time puts everything in its place, and the *Carmen Suite* reigns supreme in theatres and concerts.

„**The Latin title of *Ex tenebris lux* translates into English as *Out of Darkness Comes Light*. I wanted this music to be a guide through a zone of prolonged darkness, and to finally bring us to light, to allow us to experience it, if only in sonic form.**

Birželio 22 d., trečiadienį, 19 val.

Pasaulinės šlovės baritonas Thomas Hampsonas dainuoja ir diriguoja Gustavą Mahlerį

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS

(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas Pitrėnas)

Solistas ir dirigentas

THOMAS HAMPSON (baritonas, JAV)

June 22, Wednesday, 19.00

World-renowned Baritone Thomas Hampson Sings and Conducts Gustav Mahler

LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

(artistic director and principal conductor Modestas Pitrėnas)

Soloist and conductor: **THOMAS HAMPSON** (baritone, USA)

Programme

Songs from *Des Knaben Wunderhorn* and *Blumine* from Symphony No. 1 in D major by GUSTAV MAHLER

Programa

GUSTAV MAHLER (1860-1911)

Dainos iš „Stebuklingo berniuko rago“ („Des Knaben Wunderhorn“, eilės anonimo):

- „Aukštesnio proto pagarbinimas“ („Lob des hohen Verstands“)
- „Paguoda nelaimėje“ („Trost im Unglück“)
- „Sargybinio nakties daina“ („Der Schildwache Nachtlied“)
- „Signalas keltis“ („Revelge“)

„Blumine“ iš Simfonijos Nr. 1 D-dur „Titanas“

Dainos iš „Stebuklingo berniuko rago“:

- „Kalinio daina bokšte“ („Lied des Verfolgten im Turm“)
- „Kur trimitai gaudžia“ („Wo die schönen Trompeten blasen“)
- „Žemiškas gyvenimas“ („Das irdische Leben“)
- „Dangiškas gyvenimas“ („Das himmlische Leben“)
- „Pirmapradė šviesa“ („Urlicht“)

Vieną ryškiausių JAV baritonų **THOMĄ HAMPSONĄ** „Metropolitan“ operos gildija skambiai tituluoja „Metropolitano meistras“ („Met Mastersinger“). Solisto karjeroje – daugiau kaip 80 operinių vaidmenų, kuriuos jis atlieka viso pasaulio operos teatruose, jo diskografijoje – daugiau kaip 170 albumų, kurie ne kartą buvo nominuoti arba pelnė tokius prestižinius apdovanojimus kaip „Grammy“, „Edison“ ar „Grand Prix du Disque“. 2009 m. dainininkas Atlanto tarybos Vašingtone apdovanotas išskirtinio menininko premija; buvo Niujorko filharmonijos kviestinis ir reziduojantis menininkas – pirmasis šios garsiosios organizacijos istorijoje. 2010 m. Kongreso biblioteka jam įteikė Gyvosios legendos apdovanojimą už specialaus patarėjo veiklą tyrinėjant ir atliekant JAV kompozitorių muziką, be to, jis pelnė garsųji „Concertgebouw“ prizą.

Tarp ryškiausių pastarojo meto pasirodymų operos scenoje – Žermono vaidmuo (G. Verdi „Traviata“) Vienos „Staatsoper“ teatre, debiutas Milano „Teatro alla Scala“ Altairo vaidmeniu R. Strausso operoje „Egipto Elena“. Šiomet Ciuricho operos teatre įvyko pasaulinė Stefano Wirtho operos „Mergaitė su perlo auskaru“ („Girl with a Pearl Earring“) premjera, kur T. Hampsonas parengė Jano Vermeero vaidmenį. Kitąmet Johno Adamso operos „Niksonas Kinijoje“ pastatyme Paryžiaus operoje solistas dainuos Richardą Nixoną, pastatymo muzikos vadovas – Gustavo Dudamelis.

Greta intensyvios operinės veiklos solistas atlieka ir kamerinės muzikos programas, jo repertuare – gausybė vokiečių *lied*, L. van Beethoveno ciklas „Tolimajai mylimajai“, G. Mahlerio dainos, įvairiaspalvė Amerikos kompozitorių vokalinės muzikos retrospektyva, todėl neretai šis dainininkas vadinamas „dainos ambasadoriumi“. Tarp svarbesnių naujausių koncertinių įvykių minėtinas pasirodymas Oslo filharmonijos sezono pradžios koncerte 2020 m. rugpjūtį, diriguojant Klausui Mäkeläi. T. Hampsonas su pianistu Wolframu Riegeriu parengė rečitalį „Gewandhaus“ orkestro organizuotame G. Mahlerio festivalyje, kur su Vienos filharmonijos orkestru, diriguojamu Danielo Hardingo, atliko G. Mahlerio „Rückerto dainas“, su maestro Dennisu Russelu Daviesu ir Leipzigo MDR orkestru surengė pasirodymus Berlyno ir Elbės filharmonijose. Su bosu-baritonu Luca Pisoni dainininkas dalyvauja Carmen Würth forumo programoje „No Tenors Allowed“; jis yra P. Boulezo salėje Berlyne rengiamos „Schuberto savaitės“ meno vadovas.

Itin aktyvus ir turiningas buvo 2018-2019 m. sezonas: T. Hampsonas parengė vaidmenis dviejuose naujuose pastatymuose: Kanados operoje Toronte (R. Wainwrighto „Hadrian“) ir Hjustono operoje Teksase (T. O'Regano „Feniksas“); 2018 m. rudenį jis dainavo B. Britteno „Karo rekviem“ su Vienos simfoniniu orkestru ir Philippe'u Jordanu minint Pirmojo pasaulinio karo 100-ąsias metines; koncertavo su Vasily Petrenko diriguojamu Izraelio filharmonijos kolektyvu, taip pat su Čikagos, Bavarijos ir Berlyno radijo simfoniniais orkestrais, diriguojant Mariui Jansonui ir Vladimirui Jurowskiui; su Leipzigo „Gewandhaus“ orkestru ir maestro Andriu Nelsonu dainininkas gastroliavo Japonijoje, o šventinių koncertų cikle muzikavo su Angela Gheorghiu, Nadine Sierra ir Kristine Opolais. Su sopranu Golda Schultz dainininkas pasirodė Bavarijos operos vasaros šventiniame koncerte „Oper für Alle“, diriguojant Kirillui Petrenko.

T. Hampsonas yra Muzikos, teatro ir šokio mokyklos prie Mičigano universiteto vokalo vizituojantis menininkas, jam suteiktas Heidelbergo universiteto Filosofijos fakulteto garbės profesoriaus vardas; be to, dainininkas yra Manhatano muzikos mokyklos, Naujosios Anglijos ir San Fransisko konservatorijų bei Whitwortho koledžo garbės daktaras, taip pat Karališkosios muzikos akademijos Londone garbės narys. Vienos „Staatsoper“ T. Hampsonui suteikė kamerinės muzikos dainininko vardą („Kammersänger“), jis yra Prancūzijos Menų ir literatūros ordino kavalierius bei pelnė Austrijos menų ir mokslų garbės medalį. 2017 m. Tarptautinė H. Wolfo akademija T. Hampsonui ir jo ilgamečiam scenos partneriui pianistui Wolframui Riegeriui įteikė H. Wolfo garbės medalį, o 2019 m. dainininkas pelnė Heidelbergo pavasario muzikos premiją. T. Hampsonas nuolatos rengia meistriškumo kursus, kuriuos transliuoja „Medici.tv“ ir „The Hampsong Foundation“.

Pagal www.thomashampson.com

Apie **LIETUVOS NACIONALINĮ SIMFONINĮ ORKESTRĄ** (LNSO) žr. 20 p.

„Esu triskart benamis: kaip bohemietis – Austrijoje, kaip austras – Vokietijoje ir kaip žydas – visame pasaulyje. Visur – tik įsibrovėlis, niekad nelaukiamas“, – taip save pristatydavo austrų kompozitorius Gustavas Mahleris. Dainų rinkinį **„Stebuklingas berniuko ragas“ („Des Knaben Wunderhorn“, eilės anonimo, 1892-1899)** kompozitorius rašė XIX a. paskutiniame dešimtmetyje, jo tekstų pagrindu tapo to paties pavadinimo literatūrinis vokiečių folkloro rinkinys, kurį 1805-1808 m. sudarė ir išleido Achimas von Arnimas ir Clemensas Brentano (šis paprastųjų eilių tomas tapo įkvėpimo šaltiniu ne vienam kompozitoriui – pagal Arnimo ir Brentano rinkinį dainų parašė Johannas Friedrichas Reichardtas, Carlas Friedrichas Zelteris, Robertas Franzas, Felixas Mendelssohnas, Robertas Schumannas, Johannesas Brahmsas, Richardas Straussas, Arnoldas Schoenbergas). Mahlerio atveju šio literatūrinio veikalo tekstai rado atgarsį ir kituose jo kūrinuose, pavyzdžiui, „Keliaujančio pameistrio dainose“, o jo parašytos atskirų dainų melodijos įsiliejo į jo simfonines partitūras – antai dainos „Pirmapradė šviesa“ intonacijos pasigirsta Simfonijoje Nr. 2, daina „Trys angelai giedojo“ panaudota Simfonijoje Nr. 3 ir pan.

Pirmasis Mahlerio „Stebuklingojo berniuko rago“ natų leidimas pasirodė 1899 m. ir turėjo visiškai kitą pavadinimą – „Humoreskos“. Tai buvo penkių vokalinių miniatiūrų sumanymas, į jį įėjo, pavyzdžiui, daina „Dangiškas gyvenimas“, sukurta 1892 m. (beje, ši daina tapo ir Mahlerio Ketvirtosios simfonijos finalo pagrindine medžiaga). „Stebuklingasis berniuko ragas“ liudija nuolatinį Mahlerio grįžimą prie vokiečių literatūrinio šaltinio, nes ilgainiui penkios vokalinės humoreskos buvo papildytos naujomis baladėmis bei dainomis ir išaugo iki dvylikos dainų rinkinio.

Gilinantį j tekstus, kuriuos kompozitorius rinkosi iš vokiečių folkloro, matyti, kad Mahleris neapsiribojo naiviais romantiniais siužetais (pavyzdžiui, daina „Reino pasaka“), bet labiau buvo linkęs į ironiškas ir satyriškas paraboles, per kurias atsiskleidžia siužeto tragedija.

„Blumine“ iš Simfonijos Nr. 1 D-dur „Titanas“ (1884-1888)

Didžiąją Pirmosios simfonijos dalį Mahleris parašė 1888 m. vasario-kovo mėn. Tačiau kūrinio sumanymas gimė dar 1884 m. Kaselyje. Ši simfonija kompozitoriui suteikė daugiau rūpesčių nei kuri kita. Jis ilgai neapsisprendė, kuo laikyti savo kūrinį: simfonine poema, programine simfonija ar tiesiog paprasta simfonija. Tai buvo pirmas išties grandiozinis sumanymas, Mahleris pirmą kartą darbavosi prie didžiulio orkestro (simfoniją griežia per šimtą muzikantų), mėgindamas suvokti, kas iš tiesų yra simfonijos žanras. Pirmaisiais metais po veikalo sukūrimo kritikų reakcija buvo vangi, klausytojai nesuprato, kodėl kompozitorius profesionalioje partitūroje akivaizdžiai ir tiesmukai naudoja liaudies muziką. Pasakojama, kad Vienos publika po premjeros kūrinį tiesiog nušvilpė, nes prie Beethoveno ar Brahmsio simfonijų įpratusiems klausytojams buvo keista girdėti grubaus kaimiečių šokio parodiją antroje dalyje ar pamėklišką trečios dalies maršą.

Kai kūrinio premjera įvyko 1889 m. lapkričio 20 d. Budapešte diriguojant kompozitoriui, tai buvo penkių epizodų „Dviejų dalių simfoninė poema“. Tačiau kai kūrinys skambėjo Hamburge (1893) ir Veimare (1894), programose buvo pristatomas kaip „Titanas, simfoninės formos garsų poema“, kiekviena dalis turėjo programinį pavadinimą, koncerto programėlėje buvo smulkus kūrinio aprašymas. Tačiau ir toks pavadinimas kompozitoriui netenkino. Mahleris atsisakė simfoninės poemos žanro, išbraukė literatūrinius pavadinimus. Ilgainiui kompozitorius ciklą sutrumpino išmesdamas vieną dalį – po pirmos dalies skambėjusį *Andante*, dar vadinamą „Blumine“. Ši dalis buvo dingusi ilgam – tik 1966 m. muzikologas Donaldas Mitchellas surado jos rankraštį.

Tekstą parengė Rima Povilionienė

” His voice is the most beautiful baritone in the world, his masterpiece is adorned with a large collection of Grammy and Echo statuettes, and he looks like a movie star!

“His voice is the most beautiful baritone in the world, his masterpiece is adorned with a large collection of Grammy and Echo statuettes, and he looks like a movie star!” is how the famous Elbe Philharmonic in Hamburg praised the American baritone **Thomas Hampson** in 2016. One of today’s foremost singers was lauded by the Metropolitan Opera Guild as the “Met Mastersinger”.

This year, Thomas Hampson graces the stage of the Vilnius Festival. He has appeared in over 80 opera roles in opera theatres around the world in his solo career, and recorded over 170 albums, which have been nominated for or won prestigious awards, such as the Grammy, Edison or Grand Prix du Disque. The American baritone complements his extensive concert activities with teaching: he is an honorary professor at the Faculty of Philosophy at the University of Heidelberg, an honorary doctor at the Manhattan School of Music, the conservatories of New England and San Francisco, and the Whitworth College of Liberal Arts, an honorary member of the Royal Academy of Music in London, and artistic director of the Heidelberg Lied Academy. Moreover, he shares his expertise each year at the Schubert Music Week at the Barenboim-Said Academy in Berlin. His masterclasses are often followed by live broadcasts online via the academic music platform medici.tv, as well as the Manhattan School of Music and Hampson Foundation broadcasts. The soloist did not stop working in the last few years when the world was immobilised by the pandemic: he prepared riveting song cycles by American composers, taught online, and gave interviews on music and vocal art.

Thomas Hampson was the first visiting performer at the New York Philharmonic, and was appointed its first ever artist-in-residence. In addition to his extensive work on the opera stage, the soloist also gives chamber music concerts. His repertoire includes a large number of German *Lied*, Beethoven’s cycle *An die ferne Geliebte* (*To the Distant Beloved*), Mahler’s songs, and a multi-coloured retrospective of vocal music by American composers; he is therefore often referred to as “an ambassador of song”. Moreover, Hampson also appears on stage as a conductor. The singer will combine masterfully both roles, the singer’s and the conductor’s, at the Vilnius Festival, in a monographic concert of symphonic and vocal music by the Austrian composer Gustav Mahler: excerpts from symphonies will be combined with songs from *Des Knaben Wunderhorn* (*The Boy’s Magic Horn*).

MŪSŲ ŠVIEŽIAI SKRŪDINTA KAVA NAMAMS

leškokite kavinėse arba
www.caffeine.lt

**Gimė
žvaigždė!**

Birželio 28 d., antradienį, 19 val.

**Kelias į žvaigždes. Charles Dutoit,
María Dueñas ir LNSO**

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS
(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas Pitrenas)
Solistė **MARÍA DUEÑAS** (smuikas, Ispanija)
Dirigentas **CHARLES DUTOIT** (Šveicarija)

June 28, Tuesday, 19.00

**The Route to the Stars. Charles Dutoit,
María Dueñas and the LNSO**

LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA
(artistic director and principal conductor Modestas Pitrenas)
Soloist: **MARÍA DUEÑAS** (violin, Spain)
Conductor: **CHARLES DUTOIT** (Switzerland)

Programa

OTTORINO RESPIGHI (1879-1936)

Simfoninė poema „Romas fontanai“ („Fontane di Roma“)

La fontana di Valle Giulia all'alba

La fontana del Tritone al mattino

La fontana di Trevi al meriggio

La fontana di Villa Medici al tramonto

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY (1809-1847)

Koncertas smuikui ir orkestrui e-moll, op. 64

Allegro molto appassionato

Andante

Allegretto non troppo. Allegro molto vivace

Solistė MARÍA DUEÑAS (smuikas)

CLAUDE DEBUSSY (1862-1918)

Simfoninis preliudas „Fauno popietė“ („Prélude à l'après-midi d'un faune“)

pagal S. Mallarmé poemą, L. 86

IGOR STRAVINSKIJ (1882-1971)

Baletas „Ugnies paukštė“ („L'oiseau de feu“) siuita (1919 m. versija)

Introduction

L'oiseau de feu et sa danse - Variation de l'oiseau de feu

Ronde de Princesses

Danse infernale du roi Kastchei

Berceuse

Finale

Programme

OTTORINO RESPIGHI - Symphonic poem *Fontane di Roma* (Fountains of Rome)

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY - Concerto for violin and orchestra in E minor, Op. 64

CLAUDE DEBUSSY - Symphonic poem *Prélude à l'après-midi d'un faune* (Prelude to the Afternoon of a Faun) based on the poem *L'après-midi d'un faune* by Stéphane Mallarmé, L. 86

IGOR STRAVINSKY - *L'oiseau de feu* (The Firebird) suite (1919 version)

„Gimė žvaigždė!“, – rašė ispanų leidinio „Codalario“ kritikai apie 2021 m. Yehudi Menuhino konkurso nugalėtoją, ispanų smuikininkę **MARÍA DUEÑAS**. Dar nepaprastai jauna, vos aštuoniolikmetė, muzikė jau spėjo tapti viena labiausiai pasaulio koncertų salėse laukiamų savo kartos smuikininkių.

2021–2022 m. smuikininkė debiutuoja su Pitsburgo simfoniniu, Berlyno „Staatskapelle“, Dresdeno filharmonijos, Zalcburgo Mozarteumo, Liverpulio Karališkuoju, NHK simfoniniu, Danijos nacionaliniu, Oslo filharmonijos orkestrais, taip pat Vienos „Konzerthaus“, „Carnegie Hall“ salėse ir Grafeneggio festivalyje.

M. Dueñas – BBC „Naujosios kartos“ 2021–2023 m. menininkė. Dėl to artimiausiu metu ją geriau pažinti turės progą Didžiosios Britanijos auditorija, mat numatyti smuikininkės pasirodymai su svarbiausiais šalies orkestrais. Kita šio sezono viršukalnė – pasaulinė Gabrielos Ortiz Koncerto smuikui premjera, kurioje M. Dueñas grieš kartu su Los Andželo filharmonijos orkestru, diriguoju vienam geriausių šiandienos dirigentų, keturis kartus „Grammy“ laureatui Gustavui Dudameliui.

Iki šiol M. Dueñas jau yra grojusi su geriausiais pasaulio orkestrais – San Fransisko simfoniniu, Los Andželo, Elbės filharmonijų kolektyvais ir daugeliu kitų. Tarp ryškiausių batutos meistrų, su kuriais M. Dueñas teko bendradarbiauti – minėtasis G. Dudamelis, taip pat Marekas Janowski, Mandredas Honeckas, Michaelis Sanderlingas, kiti.

Intriguoja, kad M. Dueñas – ne tik įsimintina solistė, bet ir ištikima kamerinės muzikos atlikėja, taip pat ir kompozitorė. Kamerinę muziką ji atlieka su Matthiasu Goerne, Itamaru Golanu, Robertu Kuleku, kartu su šiais scenos partneriais jau aplankyti prestižiniai Šlėzvingo-Holšteino, Granados, Verbje festivaliai.

Ispanijoje gimusi smuikininkė, būdama vienuolikos, išvyko į Dresdeno Carlo Marios von Weberio muzikos akademiją, o vėliau tęsė studijas pas plačiai pripažintą pedagogą, prof. Borisą Kuschnirą Vienos muzikos ir menų universitete bei Graco muzikos ir teatro universitete.

M. Dueñas griežia Niccolo Gagliano smuiku, tačiau kartu su pergale Yehudi Menuhino konkurse jai atiteko ir galimybė dvejus metus džiaugtis Stradivarijaus smuiku iš privačios kolekcijos.

Viena paskutinių smuikininkės M. Dueñas stotelių iki atvykstant į Vilniaus festivalį – Los Andželas, kur ji pasirodys diriguoju G. Dudameliui, taip pat numatyti jos koncertai Berlyno valstybinėje operoje, diriguoju Alainui Altinoglu, Vysbadeno Rheingau festivalyje kartu su maestro Paavo Järvi.

Parengta pagal www.mariaduenasviolin.com

Šveicarų batutos meistras **CHARLES'IS DUTOIT** – vienas dirigentų elito atstovų. Per ilgametę karjerą maestro yra dirgavęs bene visiems svarbiausiems pasaulio orkestrams daugelyje geriausių pasaulio koncertų salių penkiuose žemynuose. Ch. Dutoit viso pasaulio kritikų ir publikos vertinamas už išdailintas interpretacijas ir didelę muzikinių interesų įvairovę.

Jo biografijoje – per 200 įrašų, parengtų bendradarbiaujant su „Decca“, „Deutsche Gramophon“, EMI ir kitomis svarbiausiomis leidybos įmonėmis. Už juos dirigentas yra pelnęs du „Grammy“ apdovanojimus, nominuotas jiems dešimt kartų.

25-erius metus Ch. Dutoit buvo Monrealio simfoninio orkestro meno vadovas. 1991–2001 m. vadovavo Prancūzijos nacionaliniam orkestrui, 1996 m. tapo Tokijo NHK simfoninio orkestro pagrindiniu dirigentu, o greitai – ir muzikos vadovu. Šiandien Ch. Dutoit yra šio orkestro dirigentas emeritas. Jis taip pat buvo Londono Karališkosios filharmonijos orkestro meno vadovas ir pagrindinis dirigentas. Ilgametis bendradarbiavimas dirigentą siejo su Filadelfijos simfoniniu orkestru.

Ch. Dutoit visuomet daug dėmesio skyrė jaunosios kartos muzikams, buvo „Sapporo Pacific“ muzikos festivalio ir Tarptautinio Miyazaki festivalio Japonijoje muzikos vadovas, Cantono tarptautinės vasaros akademijos Guangzhou vadovas. 2009 m. Ch. Dutoit buvo paskirtas Verbje festivalio orkestro muzikos vadovu, juo buvo iki 2017 metų.

1969–1973 m. pasaulyje garsėjo dirigento Ch. Dutoit ir pasaulinio garso pianistės, buvusios jo žmonos Martos Argerich kūrybinis tandemas. 2003 m. Ch. Dutoit parengė ir dirigavo visą Richardo Wagnerio „Nibelungų žiedo“ ciklą Buenos Airių „Teatro Colon“.

Itin platus Ch. Dutoit muzikinis išsilavinimas: jis studijavo muzikos istoriją, kompoziciją, smuiką, altą, fortepijoną ir perkusiją Ženevos, Sienos, Venecijos ir Bostono konservatorijose. Dar jaunystėje, vos perkopęs 20, Herberto von Karajano buvo pakviestas diriguoti Vienos valstybinėje operoje. Nuo tada jam teko diriguoti Londono „Covent Garden“, „Metropolitano“, Berlyno „Deutsche“, Romos operoje ir daugelyje kitų.

Ch. Dutoit buvo apdovanotas Karališkosios filharmonijos draugijos Aukso medaliu – jis tapo 103-uoju šio 1870 m. įsteigto apdovanojimo laureatu. 2014 m. „Classical Music Awards“ jam buvo įteiktas apdovanojimas už viso gyvenimo nuopelnus. Dirigentas yra gavęs daugelį kitų tarptautinių apdovanojimų, yra Filadelfijos garbės pilietis.

Dirigentas labai domisi istorija ir archeologija, politikos mokslais, menu ir architektūra, yra aplankęs beveik 200 pasaulio šalių.

Apie **LIETUVOS NACIONALINĮ SIMFONINĮ ORKESTRĄ** žr. 20 p.

Italų kompozitoriaus **Ottorino Respighi** simfoninė poema „**Romos fontanai**“ (1917) pirmąsyk nuskambėjo 1917 metais. Ji kompozitoriui atnešė didelę sėkmę ir iki šiol yra vienas populiariausių jo kūrinių.

„Romos fontanų“ premjerą turėjo diriguoti Arturo Toscanini dar 1916 m., tačiau dėl nesutarimų tarp kompozitoriaus ir dirigento planus teko pakeisti. Galiausiai simfoninės poemos premjera įvyko 1917 m. Romos „Teatro Augusteo“, diriguojant Antonio Guarneri. Premjera nebuvo itin sėkminga – tikrojo pripažinimo kūriniui teko laukti iki tol, kol visgi jo ėmėsi Toscanini. 1918 m. „Romos fontanams“ nuskambėjus dar sykį, ši simfoninė poema buvo pavadinta „viena puikiausių kada nors parašytų simfoninių partitūrų“.

Simfoninę poemą sudaro keturios dalys, kurios leidžia grožėtis nuostabiais Romos fontanais, įgarsindamos nepaprastą jų vaizdinio atmosferą.

Felixo Mendelssohno-Bartholdy Koncertas smuikui e-moll, op. 64 (1845) šiandien laikomas vienu svarbiausių smuiko repertuaro kūrinių, privalomu kiekvienam aukščiausio meistriškumo smuikininkui.

„Norėčiau kitą žiemą parašyti tau smuiko koncertą. Vienas e-moll tonacijoje vis sukasi galvoje, jo pradžia tiesiog neduoda man ramybės“, – savo bičiuliui, Leipcigo „Gewandhaus“ orkestro koncertmeisteriui Ferdinandui Davidui rašė F. Mendelssohnas-Bartholdy, nusprendęs šiam parašyti koncertą dar 1838 metais. Tačiau viskas truko gerokai ilgiau ir Koncerto smuikui e-moll premjera įvyko tik 1845-aisiais. Priešasčių tam buvo daug – Mendelssohnas panašiu metu rašė Trečiąją simfoniją, įkvėpimą maldė nelabai džiaugsmingas laikotarpis Berlyne, o ir trikdė abejonės dėl paties kūrinio. Nepaisant to, visą laiką F. Mendelssohnas-Bartholdy intensyviai susirašinėjo su Davidu, šis buvo įsitraukęs į kūrybinį procesą, teikė savo pasiūlymus.

Koncerto premjera įvyko 1845 m. kovą, solo partiją griežė F. Davidas, tačiau prie dirigento pulsto dėl ligos kompozitorių pakeitė Nielsas Gade. Pats F. Mendelssohnas-Bartholdy savo koncertą padirigavo kiek daugiau nei po pusmečio.

Koncerto smuikui e-moll struktūra tradicinė: trys dalys, kuriose laikomasi kontrastingų tempų principo, tačiau novatoriškos idėjos reiškiasi kitais būdais. Kitaip nei daugelyje to meto koncertų, šiame kūrinyje solistas įstoja iškart, nėra įprastos orkestrinės įžangos. Visos trys koncerto dalys tematiškai susijusios, atliekamos *attacca*. Kai kuriose vietose smuikininkas tarsi „akompanuoja“ orkestrui, kas XIX a. viduryje dar nebuvo įprasta.

Jau XIX a. pabaigoje šis smuiko koncertas buvo pripažintas kaip vienas puikiausių kada nors parašytų, koncertų salėse skambėjo dažnai net tada, kai kita F. Mendelssohno-Bartholdy muzika buvo primiršta. Šis kūrinys įkvėpė daug vėlesnių smuiko koncertų – iš jo idėjų sėmėsi Piotras Čaikovskis, Jeanas Sibelijus, Ferenzas Lisztas, kiti.

1906 m. kitas legendinis smuikininkas Josephas Joachimas per savo 75-ojo gimtadienio vakarėlį pasakė: „Vokiečiai turi keturis smuiko koncertus. Pats didingiausias – Beethoveno, Brahmsio koncertas žavi savo rimtimi, labiausiai viliojantis – Maxo Brucho, tačiau tikroji brangenybė – Mendelssohno.“

Parašyti vieną žymiausių savo orkestrinių partitūrų, „**Fauno popietę**“ (1894), kompozitorių **Claude'ą Debussy** įkvėpė Stephane'o Mallarmé to paties pavadinimo poema. Joje pasakojama apie svajojantį fauną, siužetas balansuoja tarp sapno ir realybės – tai ir įkvėpė C. Debussy.

Kūrinyje girdėti puikus kompozitoriaus instrumentuotės išmanymas, „Fauno popietėje“ gausu tembrinių spalvų ir efektų. Tam laikotarpiui, XIX a. pabaigai, C. Debussy panaudojo gana nedidelį orkestrą, kuriame beveik nėra varinių instrumentų ir perkusijos. Svarbiausia šiame kūrinyje – fleita, įgarsinanti fauno įvaizdį, nors kompozitorius ir nesiekė tiesiogiai iliustruoti Mallarmé eilėraščio. Daug dėmesio kūrinyje skiriama ir dviem arfoms. „Fauno popietėje“ girdimas ir C. Debussy susižavėjimas nevakarietiškomis kultūromis – tai reiškiasi tembrų ir dermių įvairove.

„Fauno popietė“ – ne tik vienas dažniausiai koncertų salėje skambančių impresionizmo meistro kūrinių, bet ir lūžį Vakarų muzikos istorijoje padariusi kompozicija. Ji turėjo įtakos visai kompozitorių kartai – tiek dėl orkestro traktuotės, tiek dėl harmoninių ar struktūrinių sprendimų. C. Debussy „Fauno popietėje“ sugebėjo pagauti tą idilišką svajingos popietės akimirką.

Sunku įsivaizduoti, kaip galėtų atrodyti Vakarų muzikos istorija, jeigu žymusis baletas impresarijus Sergejus Diagilevas savu laiku nebūtų surizikavęs ir atkreipęs dėmesio į jauną kompozitorių **Igorį Stravinskį**. „Rusų baletas“ Paryžiuje jau buvo įsibėgėjęs, ir 1910 m. sezonui S. Diagilevui reikėjo kažko ypatingo. Planavęs bendradarbiauti su tuo metu gerokai žymesniais nei I. Stravinskis kompozitoriais, impresarijus visgi užsakė kūrinį dar nė 30-ies nesulaukusiam talentingam kūrėjui. S. Diagilevas rizikavo ne tik dėl to, kad tokiam svarbiam įvykiui pasirinko dar mažai žinomą kompozitorių, bet ir todėl, kad „**Ugnies paukštė**“ buvo pirmoji visiškai nauja „Rusų baletų“ pristatyta partitūra.

O I. Stravinskis baletui pasirinko folklorinį siužetą – pasakojimą apie princą Ivaną, kuriam stebuklingoji Ugnies paukštė padeda nugalėti blogąjį Koščėjų. Kūrinys stebino nepaprastai spalvinga orkestruote – buvo galima girdėti, kad orkestruotės meno I. Stravinskis mokėsi iš Nikolajaus Rimskio-Korsakovo. Pats kompozitorius visą gyvenimą vertino šią ankstyvąją savo partitūrą, prie jos nuolatos grįždavo. 1919 m. jis darsyk ją peržiūrėjo ir sukomponavo „Ugnies paukštės“ siuitą (1919), kurioje naudojama dalis baletų medžiagos, šiek tiek supaprastinta orkestruotė. „Ugnies paukštės“ skambesys žavi liaudies muzikai būdingo melodingumo ir egzotiško skambesio sinteze.

” **A legend of the baton and the recipient of Grammy awards.**

“A star is born!” is how *Codalarío*, one of Spain’s most influential music magazines, hailed **María Dueñas**, the less than 20-year-old violin virtuoso. This winner of the prestigious 2021 Menuhin Violin Competition in Richmond, USA, one of the most important violin competitions in the world, is the soloist in the closing concert of this year’s Vilnius Festival. Dueñas’ participation in the Menuhin Violin Competition probably means that her longstanding dream has come true, because she has followed the performances in the competition since her childhood, and found them extremely inspirational. For her, playing music means spreading joy to those around her, appealing directly to people’s hearts, and sharing widely beyond the walls of concert halls.

” **A star is born!**

The violinist was born in Spain, and is currently studying in Vienna and Graz. She has already won awards in various competitions, including the first prize at the Mozart International Competition in Zhuhai and the Vladimir Spivakov Competition. At the age of 15, she made her debut at the prestigious Musikverein in Vienna. She has already performed in famous concert venues such as the Elbe Philharmonic in Hamburg and the Tchaikovsky Concert Hall. Supported by the German Musikleben Foundation, the young violinist performs on an instrument made by the 18th-century master Niccolò Gagliano. Moreover, the Japanese Music Foundation presented her with an opportunity to play a famous Muntz violin, made by the legendary Italian master Guarneri del Gesù in 1736.

Alongside the young violin star tonight, the audience will meet the Swiss conductor **Charles Dutoit**, a legend of the baton and the recipient of Grammy awards, who has conducted such prestigious ensembles as the NHK Japan, the Royal Philharmonic of London, and the Montreal and Philadelphia symphony orchestras. At the beginning of his musical career, he played the piano, violin and viola, but eventually turned to conducting. He has been invited to conduct various orchestras in Europe, America and Japan, and many of them have won international acclaim under his baton. Thanks to the legendary Herbert von Karajan, the 20-year-old Dutoit was invited to conduct at the Vienna Staatsoper, and since then he has stepped on to the podiums of the world’s most important theatres, including the Metropolitan in New York, Covent Garden in London, the Teatro Colón in Buenos Aires, the Rome Opera, and many others. From 1969 to 1973, the maestro was married to the world-famous pianist Martha Argerich: the duo produced some memorable performances and recordings. Dutoit’s discography amounts to more than 200 records, many of which have received the highest ratings. The conductor is especially praised for his carefully polished interpretations of symphonic scores by French, Russian and 20th-century composers.

TRINITI JUREX

Future feels right.

trinitijurex.lt

Bilietu pardavimo informacija

Bilietus į Filharmonijos rengiamus koncertus galima įsigyti:

- Internetu: www.filharmonija.lt ir www.kakava.lt
- Filharmonijos kasose, Aušros Vartų g. 5 (į kairę nuo pagrindinio įėjimo į salę). Kasos dirba: II-VI nuo 11 iki 19 val. (pietų pertrauka nuo 14.30 iki 15 val.), VII - dvi valandos prieš renginį Filharmonijoje (jei renginys vyksta Filharmonijoje). Poilsio diena - pirmadienis.

Bilietu užsakymas tel.: (8 5) 266 5233, 266 5216, el. p. bilietai@filharmonija.lt

Visa informacija - www.vilniusfestival.lt

Informacija Filharmonijos lankytojams

- Po trečio skambučio žiūrovai į salę neleidžiami.
- Koncertų metu fotografuoti, filmuoti ar daryti garso įrašus be Filharmonijos administracijos žinios draudžiama.
- Yra galimybė patekti į koncertus su neįgaliųjų vežimėliais. Prieš atvykstant prašome pranešti telefonu dėl patekimo į salę: (8 5) 266 5216, (8 5) 266 5233.
- Žmonėms su negalia ar riboto judėjimo galimybe yra galimybė pasinaudoti liftais. Dėl šios paslaugos maloniai prašome kreiptis į bet kurį salių tarnybos darbuotoją.
- Informuojame, kad organizatorius filmuoja ir fotografuoja renginį archyvavimo ir transliavimo tikslu.
- Filharmonija turi teisę keisti koncertų programas ir jų atlikėjus. Spausdinimo metu informacija teisinga. 2022 05 10

Ticketing Information

Tickets to the concerts at the Lithuanian National Philharmonic Hall can be obtained:

- Online www.nationalphilharmonic.eu and www.kakava.lt
- In person at the National Philharmonic Box Office, Aušros Vartų St 5, Vilnius (to the left of the main entrance). Opening times: Tue-Sat 11.00-19.00 (lunch break 14.30-15.00), Sun - two hours before the event at the Philharmonic. Mondays closed.

Bookings by telephone: (+370 5) 266 5233, 266 5216; by email: bilietai@filharmonija.lt

More information - www.vilniusfestival.eu

Visitor information

- Latecomers will not be admitted to the hall after the third chime.
- Unauthorised photographing/filming/recording on the premises is prohibited.
- Concerts are accessible by wheelchair. Please inform the staff prior to your arrival, +370 (5) 266 5216, +370 (5) 266 5233
- People with disabilities or impaired mobility are welcome to use wheelchair-accessible lifts. Please ask the hall staff for assistance.
- For your information, the organiser will film and photograph the event for archival and broadcasting purposes.
- The National Philharmonic Society reserves the right to change concert programmes and performers. The information given is correct at the time of going to press on 10 May 2022.

Filharmonijos repertuaras mobiliajame telefone

For information about forthcoming events on your mobile phone:

Google Store

Apple Store

Filharmonijos naujienos socialiniuose tinkluose

For Lithuanian National Philharmonic Society news, visit social media sites:

LIETUVOS rytas

SKAITYTI DIDŽIAUSIĄ ŠALIES DIENRAŠTĮ –
TRADICIJA IR MALONUMAS!

Vyksta prenumeratos
2023 metams **AKCIJA**

Preneruokite

prenum.lrytas.lt

Tekstus parengė / Text editors

Rasa Murauskaitė,
Rima Povilionienė

Kalbos redaktorė / Copy-editor

Rita Markulienė

Vertėja / Translator

Sonata Zubovienė

Anglų kalbos redaktorius / English language copy-Editor

Joseph Everatt

Dizaineris / Designer

Kazimieras Dainovskis

Nuotraukų autoriai / Photo credits:

David Ausserhoffer

Grethe Børsum

Tibor Bozi

Jimmy Donelan

Dmitrijus Matvejevas

Michal Novak

Andreas Simopoulos

VILNIAUS FESTIVALIS

www.vilniusfestival.lt

LIETUVOS NACIONALINĖ FILHARMONIJA

www.filharmonija.lt

Aušros Vartų g. 5, LT-01304 Vilnius

Tel. (8 5) 266 5210, faks. (8 5) 266 5266, el. p. info@filharmonija.lt

Bilietai kasų tel.: (8 5) 266 5233, 266 5216, el. p. bilietai@filharmonija.lt

VILNIAUS FESTIVALIAI

www.vilniusfestivals.lt

Ašmenos g. 8, LT-01135 Vilnius

Tel. / faks. (8 5) 212 7364, el. p. info@vilniusfestivals.lt

Spausdino UAB „Mardosų spaustuvė“